

Tednik

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva za Podravje

ŠT. 2

PTUJ, 14. januarja 1966

CENA 0,40 ND; 40 SD

Letnik XIX.

»Tednik« izhaja pod tem imenom od 24. novembra 1961 dalje po sklepu občinskih odborov SZDL Ptuj in Ormož. — Izdaja zavod »Ptujski tednik«, Ptuj. Odgovorni urednik: Anton Bauman. — Uredništvo in uprava: Ptuj, Hercega Lacka 2. — Tel. 156. Štev. tekočega računa: NB 524-3-72. — Tiska tiskarna Mariborskega tiska, Maribor. — Rokopisov ne vračamo. — Celoletna naročnina 20 ND, za inozemstvo 40 ND.

TE DNI PO SVETU

NENADNA SMRT INDIJSKEGA PREMIERA SASTRIJA V TAŠKENTU

Veliki državnik

V sovjetskem mestu Taškent je v ponedeljek nekaj po polnoči nenadoma preminil, zadet od srčne kapi, indijski ministrski predsednik Sastri, potem ko je s pakistanskim predsednikom Ajub Kanom podpisal po večdnevnih razgovorih devet točk obsegajočo deklaracijo. V njej sta oba državnika obljubila, da bosta obe deželi ustavili medsebojno sovražno propagando, obnovili diplomatske stike, vzpostavili normalne gospodarske in trgovske zveze in kulturne odnose. V prihodnje ne bosta več uporabljali sile, temveč miroljubno reševali sporna vprašanja.

Pokojni Lal Bahadur Sastri je preminil potem, ko je opravil za Indijo in vso Azijo pomembno državniško poslanstvo. Ni mu bilo dano, da bi v razmeroma kratkem času svojega predsedničevanja izpolnil številne, toda težke naloge, ki jih je prevzel po smrti velikega Nehruja. Komajda je obrzdel notranja trenja v kongresni stranki, že se je moral boriti proti kitajskim grožnjam z atomsko bombo in ameriškim ponudbam, da Indijo prevzamejo pod okrilje atomskega ščita. Nato je sledil spor s Pakistanom glede Kašmira, ki se je spreleval v pravo vojno. In pri tem so znotraj dežele še tlela goreča vprašanja porajajoče se nove družbe in ostankov starega.

Premier Sastri je te težave vsaj pomiril z metodo, ki jo je smatral za najboljšo in ki se je tudi obnesla — s »srednjo potjo« kompromisov. In prav zaradi te svoje pomembne vloge bo zapisan v zgodovini povojne Indije. Bil pa je tudi eden tvojcev indijske neodvisnosti in tesen sodelavec in prijatelj pokojnega Nehruja.

Lal Bahadur Sastri se je rodil 21. oktobra leta 1904 Mugalasaruju v indijski državi Utar Pradeš. Že v srednji šoli se je zavzel za osvoboditev Indije v obliki »gibanja nepokorščine«, kakršnega je razglašal Mahatma Gandhi. Kakor Nehru in mnogi drugi Gandijevega somišljeniki je bil tudi Bahadur v zaporu.

Ko je prišel iz zapora, se je pridružil ustanovi Vidia Pitti v Varanasiju, ki so jo ustanovili za odpor proti britanski upravi. Sastri je diplomatski naslov, ki mu ga je podelila omenjena ustanova, pozneje pa ga je prevzel kot del svojega imena.

Leta 1926 je pričel politično kariero v Alahabatu. Tu se je tudi pričelo priručno prijateljstvo z Nehrujem. Britanske oblasti so ga kmalu zaprle za sedem let. V letih 1921/42 je aktivno sodeloval v mnogih akcijah Gandijevega gibanja in nacionalnih kampanjah. Leta 1951 je prišel v New Delhi in na Nehrujev poziv organiziral volilno kampanjo kongresne stranke kot njen glavni sekretar. Od leta 1951 je imel različne resorje v vladi.

Sastrijeva naslednik je dosedanja notranji minister Gulzari Lal Nanda. Rodil se je 4. julija 1898 v Sialkotu v Pendžabu. Šolo je obiskoval v Lahori, Agri in Alahabatu. Leta 1921 je postal član Gandijevega odporiškega gibanja. Kot profesor ekonomije je predaval na nacionalnem collegeu v Bombaju, v letih 1922/46 pa je bil sekretar združenja tekstilnih delavcev. Leta 1932, 1944 in 1945 so ga britanske oblasti večkrat zaprle.

Od leta 1938 je delal kot skupščinski sekretar v pokrajinski vladi države Bombay. Od leta 1946 je prevzel ministrstvo za delo v omenjeni vladi. Leta 1950 je prevzel položaj podpredsednika indijskega nacionalnega komiteja za planiranje in postal eden tesnih sodelavcev pokojnega premiera Nehruja. Že naslednje leto je postal minister za planiranje v zvezni vladi. Obenem je vodil resor za energetiko in vodno gospodarstvo.

Ko se je Nehru leta 1963 lotil daljnosežnih reorganizacij v vladi, je Gulzari prevzel položaj notranjega ministra za Sastrijem in tako dobil enega vodilnih položajev. Ko je Nehru zbolel, so Nando imenovali za njegovega namestnika. Po Sastrijevi izvolitvi za premiera je obdržal resor vse do najnovejšega imenovanja.

Drugi dogodki

Taškentski razgovori pakistanskega predsednika in indijskega premiera Ajub Kana in Sastrija so dosegli velik napredek, ki se kaže v skupni deklaraciji, obenem pa so doživeli žalosten konec — z nenadno smrtjo indijskega visokega gosta. Prav zaradi tega pravijo, da bo ta smrt ob tako usodnem trenutku indijske in pakistanske zgodovine resno opozorilo narodu obeh dežel, da se nikdar več ne lotijo medsebojnega obračunavanja z orožjem, temveč svoje spore rešujejo s miroljubnimi pogajanjmi. To pa je tudi bistvo skupne deklaracije.

VIETNAMSKA KRIZA OSTANE

Razmeroma dolga prekinitev letalskih napadov na Severni Vietnam je odprla po novem letu nove možnosti za rešitev vietnamske krize. Svet je tudi mnogo pričakoval od posebnih poslušancev ameriškega predsednika Johnsona v različne svetovne prestolnice, saj je bilo očito, da gre predvsem za vietnamsko vprašanje.

Vendar otipljivih dokazov dobre volje, t. j. prizadevanj za pogajanja trenutno še ni. Spopadi

v Južnem Vietnamu se nadaljujejo z nezmanjšano ogorčenostjo. Američani so med drugim spet uporabili pline celo v neposredni bližini Sajgona. Tudi novoletna poslanica ameriškega predsednika ne odpira kdo ve kakšnih vidikov. Predsednikove izjave, da si bo prizadeval, da reši vietnamsko krizo, še ne pomenijo, da se namerava odreči politike sile. Slednjič je tudi pod močnim pritiskom vojaških krogov, ki bi radi videli vojaško zmago na azijskih tleh in s tem tudi porast ameriškega vojaškega ugleda.

Vendar so državniki vsega sveta v novoletnih izjavah in govorih toliko govorili o željah po miru in mednarodnem sodelovanju!

TRIJE VOJAŠKI UDARI V AFRIKI

Svobodna Afrika je v zadnjih dneh doživela kar tri vojaške državne udare, ki so naperjeni, kot kaže, proti kitajskemu vplivu, do neke mere pa tudi proti levčarsko usmerjenim gibanjem. Gre za dežele, ki sodijo v tako imenovano francosko vplivno področje. Kaže, da je Pariz ohranil tudi še svoj vpliv tudi po razglasitvi neodvisnosti, četudi bi protikitajske usmeritve ne mogli ravno pripisati francoskim zahtevam, saj bi bile v nasprotju s francosko uradno politiko do Kitajske.

Posebna sovjetska delegacija pod vodstvom sekretarja KP SZ Sulepina je te dni obiskala severnovietnamsko prestolnico. Ni dvoma, da pri tem ne gre samo za moralno podporo žrtvi ameriške agresije, temveč tudi za gmočno pomoč. Če bodo Američani zares ustavili za daljše obdobje letalske napade (premirje te vrste traja že več kot dvajset dni), je zelo verjetno, da bo sovjetska vlada podprla vsakršne mirovne predloge in morebitne nove pobude.

Kako zastaviti vlogo SZDL v nadaljnjem razvoju našega samoupravnega sistema

● INTERVJU S PREDSEDNIKOM OBČINSKEGA ODBORA
● SZDL PTUJ TOVARIŠEM FRANJOM REBERNAKOM

Tovariš predsednik, kako ocenjujete pretekle krajevne konference SZDL v ptujski občini?

Nedavno jesensko obdobje je bilo glede na družbeno in politično dejavnost v naši občini nadvse razgibano. Zborom volivcev, ki so obravnavali rebanlans občinskega proračuna, so sledile razširjene seje krajevnih političnih aktivov in krajevnih konference SZDL. Hkrati so zadržajni sveti sklicevali zore kooperantov — združnikov, ki so obravnavali ekonomske razloge za reorganizacijo kmetijskih delovnih organizacij v ob-

je, da se občani želijo ob vsaki podobni priložnosti pogovoriti o pomembnejših družbenih vprašanjih. Morda prav zato ne dosežejo zbori volivcev svojega učinka, ker se občani v razpravi vse preveč oddaljijo od osrednjih vprašanj, zaradi katerih so sklicani zbori volivcev. Prav te izkušnje terjajo kvalitetnejše vsebinske priprave SZDL in odbornikov na zore volivcev, ki morajo postati najodločilnejši faktor odločanja in neposrednega vplivanja občanov na urejanje bistvenih vprašanj celotne komune. Dosedanja praksa in pripravljenost občanov za skupno reševanje mnogih družbenih zadev narekujejo, da se bodo morale poleg zborov volivcev, občasnih in rednih konferenc in sestankov SZDL uveljaviti tudi druge oblike dogovarjanja občanov — javne tribune, interesne skupine občanov ipd.

Na konferencah SZDL so razpravljali občani tudi o reorganizaciji kmetijskih delovnih organizacij v občini, o spremembah zakonov o gozdovih in o osnutku zakona o zdravstvenem zavarovanju kmetov.

Katera bistvena vprašanja bo obravnavala občinska konferenca SZDL in kako potekajo priprave nanjo?

V sedanjih fazi ekonomskega in družbenega razvoja se srečujemo v občini z vrsto življenjskih vprašanj, ki jih bo potrebno še posebej osvetliti na občinski konferenci SZDL, ki bo konec januarja. Ne gre le za to, da ocenimo dosedanje vlogo in dejavnost SZDL na različnih področjih gospodarske in družbene dejavnosti v občini, temveč kako zastaviti nadaljnjo vlogo SZDL in jo razviti v najširšo politično tribuno za izmenjavo mnenj in oblikovanje stališč občanov o različnih vprašanjih družbenega in političnega življenja, hkrati pa jo izoblikovati v čimbolj množično oporo samoupravljanja. Metode in oblike dela v SZDL bo potrebno čimbolj prilagoditi zahtevam razvoja in časa. To bo tudi osrednja tema zveznega in republiškega kongresa SZDL. Na konferenci bi morali oceniti, kako so se v praksi uveljavljala ustavna načela o položaju in vlogi občana v našem družbenem življenju in kako se je temu ustrezno utirjalo in po-

glabljal samoupravljanje v družbeno političnih skupnostih, v delovnih organizacijah, v krajevnih skupnostih ipd.

Poleg tega bo potrebno osvetliti nekatera idejno politična vprašanja v zvezi z izvajanjem gospodarske reforme, obravnavati značilnosti razvoja delovnih organizacij s področja družbenih služb, oceniti s stališča samoupravljanja odnose na relaciji komuna — občan ter sprožiti še nekatera druga družbeno pomembna vprašanja, kot so: naša kulturna politika, družbeni položaj in aktivnost mladine, informiranje občana itd.

Izvršni odbor občinskega odbora SZDL je že pripravil teze za obravnavo teh vprašanj, posebne delovne skupine pa bodo dokončno obdelale ustrezno gradivo za konferenco.

Občinska konferenca naj bi bila tudi sestavni del priprav na zvezni in republiški kongres SZDL, ki bosta v tem letu. V zvezi s tem bo potrebno posvetiti posebno skrb organizaciji javnih razprav o problemih nadaljnjega vsebinskega dela v SZDL in o tistih vprašanjih, ki so neposredno povezana z gospodarsko in družbeno dejavnostjo v naši občini.

SZDL in njena vloga na ormoškem območju

Občinska organizacija in krajevne organizacije SZDL v občini Ormož so bili v ospredju važnih političnih in gospodarskih dogodkov v zadnjih letih. Ustavna ter statutarna razprava ter uzakonitev teh pomembnih aktov je pomenila velik korak pri razvijanju delavskega in družbenega samoupravljanja.

Krajevne organizacije in Občinski odbor SZDL Ormož so uspešno izvršili naloge. Krajevne organizacije SZDL so bile nosilec, organizator in koordinator družbenega življenja. Razumele so svojo vlogo in so nosilec prednih mnenj in celotnega kulturnega, gospodarskega in družbeno-političnega življenja. Približujejo se praktični funkciji najširše oblike samoupravljanja, čeprav se ugotavlja, da stiki z občani povsod niso še zadostni. Nekatere krajevne organizacije SZDL so še premalo vztrajne in elastične pri uporabljanju demokratičnih oblik sestajanja in združevanja občanov. Ponekod je tudi premalo javnih tribun in krajevni odbori naj bodo bolj samoiniciativni v oblikovanju javnega mnenja in v političnem udeleževanju občanov. Ob kakovostnem in pestrem delu krajevne organizacije bodo sprejeli občani SZDL kot svojo organizacijo, ki bo usmerjala in vodila družbeno-politično, kulturno in gospodarsko življenje v krajevnih centrih. SZDL je javna tribuna občanov, prek katere rešujejo probleme in težave ter usmerjajo svoje delo. Hitrejši razvoj krajevnih centrov je odvisen od aktivnosti članov SZDL in krajevne organizacije SZDL ter od zavzemanja prebivalcev. Skratka, razvoj krajevnega centra je odvisen od vloženega truda članov SZDL in ostalih subjektivnih sil.

Na območju občine Ormož je 12 krajevnih organizacij SZDL. Na zadnjih letnih konferencah krajevnih organizacij SZDL, ki so bile množično obiskane, so navzoči člani SZDL grajali napake, pomanjkljivosti in slabosti dosedanjega dela in razpravljali o problemih, ki zanimajo občane. Po vsebini so predstavljale krajevne konference prave tribune občanov. Nakazale so smer in sprejele programe dela. Konference so bile temeljito in vsestransko pripravljene in na njih so občani izražali svoja mnenja, predloge in kritično so ocenili nekatera pojave.

Vsebinska krajevnih konferenc je bogat material za Občinsko konferenco SZDL, ki bo 25. januarja v Ormožu in katere se bo udeležilo približno 200 delegatov. Osrednja obravnava na občinski konferenci bo vloga in mesto SZDL v našem gospodarskem razvoju in problemi kmetijstva.

Vlado Ožbolt, predsednik Obč. odbora SZDL Ormož

Vsem delegatom Občinske konference SZDL bo poslal predsednik Občinskega odbora SZDL Vlado Ožbolt osnutek poslovnika za delo občinske konference s predlogom dnevnega reda in poročilo občinskega odbora SZDL, ki obsega 21 strani in obvešča delegate o delu občinskega odbora in občinske organizacije SZDL v obdobju med dvema konferenca 1962. do 1965. leta. Poročilo obravnava najpomembnejše gospodarske, politične in kulturne probleme ter probleme družbenih služb. Posebno skrbno analizira delo krajevnih skupnosti in gospodarski razvoj od 1962. do 1964. leta.

Gospodarski razvoj v preteklem letu je v občini bil uspešen in vplivi gospodarske reforme so znatno pripomogli k popolnejšemu izkoriščanju vseh razpoložljivih kapacitet. »SZDL v gospodarskem razvoju občine« je eden izmed pomembnih naslovov v poročilu, ki se zavzema za maksimalno povečanje proizvodnje, natančno obravnavna načela in cilje gospodarske reforme in nakazuje probleme, ki jih je treba pravočasno rešiti.

Poročilo nadalje obravnava za-

poudarja, da izdatno dopolnjuje družbeno. Ugotavlja se, da je bilo sodelovanje med kmetom in zadrujo nekoliko zanemarjeno in da bo to treba popraviti. Gospodarska reforma postavlja zasebne kmetovalce tudi v bolj samostojni položaj, saj morajo postati blagovni proizvajalci, kar pa ni tako lahko in enostavno. Tudi zasebno kmetijsko proizvodnjo je treba v bližnji prihodnosti mehanizirati in z boljšo strokovno službo ter s primernim kreditiranjem vplivati na večje in kakovostnejše pridelke. Drobna mehanizacija bo omogočila in stimulirala boljše rezultate v kooperacijski proizvodnji. S tako politiko na vasi ne bomo ogrozili družbenih odnosov, temveč jih le pospeševali.

Poročilo obravnava tudi problematiko zdravstva in socialnega varstva, družbene centre, telesnovzgojno dejavnost v občini, članstvo SZDL in daje napotila, kako je treba število članov še povečati. Gibanje števila članov SZDL v občini ne kaže bistvenih sprememb, čeprav se je v obdobju med dvema konferenca SZDL povečalo njihovo število za 528 novih članov.

D. R.

Jutri občni zbor občinskega sindikalnega sveta Ormož

Jutri, 15. januarja 1966, ob 8. uri se bo pričel v Ormožu IX. občni zbor občinskega sindikalnega sveta, ki se ga bo udeležilo 75 delegatov, povabljeni so tudi predstavniki sindikatov sosednih občin. Pričakujejo, da se bodo občnega zbora udeležili predstavniki sindikata naslednjih občin: Ptuj, Varaždin, Čakovec, Ljutomer in predstavniki republiškega sindikalnega sveta SRS.

Osrednji problemi, ki jih bodo obravnavali na občnem zboru, bodo: delovni odnosi, produktivnost dela, disciplina na delovnem mestu, higiensko tehnična zaščita, izkoriščanje notranjih rezerv, govorili pa bodo tudi o kadrovskih vprašanjih, ocenili bodo dosedanje delo sindikalnih podružnic in sprejeli napotke za bodoče, grajali bodo pomanjkljivosti in slabosti, opozorili na težave in probleme, s katerimi se kolektiv v občini srečujejo.

Franjo Rebernak, predsednik Obč. odbora SZDL Ptuj

čini. To je bila hkrati vsebinska priprava na referendum o tej reorganizaciji. Izid referenduma je pokazal, da pri določenem delu kooperantov, zlasti pa v kolektivnih KZ, prepočasno dozoreva spoznanje, da v sedanjih pogojih gospodarjenja lahko le ekonomsko močna kmetijska organizacija pogoji tudi bolj enotno in uspešnejšo kmetijsko politiko v občini. Referendum je bil prav gotovo koristna akcija, saj so razgovori z združniki, zadružnimi sveti in zadružnimi kolektivi odkrili določene slabosti, predvsem subjektivnega značaja, v KZ, ki jih bodo morali zadružni samoupravni organi energično odpravljati.

Da se vrnem k bistvu vprašanja. Po svoji vsebini, pestrosti problemov, sproščenih razpravah in skrbnih pripravah so jesenske krajevne konference SZDL v glavnem uspele. Le redke so izjeme, da konference zaradi neodgovornosti krajevnih vodstev SZDL niso bile vsebinsko dovolj kvalitetno pripravljene.

Kateri problemi so prevladovali na konferencah oziroma ali je čutili kakšno vsebinsko razliko med zbori volivcev in konferenca SZDL?

Skupna ocena o vsebini razprav: prevladovali so v glavnem lokalni problemi, ki so značilni za vsa področja v občini, kot so npr. dejavnost svetov KS, ceste, preskrba, šolstvo, zdravstvo, socialno varstvo, problemi kmetijstva, davki, dejavnost društev ipd. V razpravah se kaže močan interes občanov za pozitivno rešitev mnogih perečih družbenih vprašanj v kraju in občini.

Toda pri tem so se vse preveč manifestirale le zahteve, pričakovanja in neupravičeno prepričanje, da je le občinska skupščina tista, ki naj s proračunskimi ali drugimi sredstvi zagotovi zadovoljevanje vseh sproženih potreb. Vse premalo je prišla do izraza funkcija krajevne samouprave v krajevnih skupnostih in pa težnja, da se nekatera vprašanja rešijo ob pomoči in angažiranju svetov KS in odgovornih subjektivnih sil v kraju. Pri tem je pa seveda potrebna tudi močnejša in širša družbena zainteresiranost in aktivnost občanov. Tena vprašanja bodo morale krajevne organizacije ob pomoči celotne občinske organizacije SZDL posvetiti več skrbi.

»Skoraj vsi dosedanja zbori volivcev, sestanki in konference SZDL so si po svoji vsebini preveč podobni. Razumljivo pač

Tovarna avtoopreme Ptuj v pogojih gospodarske reforme

Po diskusiji o Tovarni avtoopreme v Ptuj na zasedanju obeh zborov občinske skupščine 23. decembra 1965 v zvezi z ugotovitvami komisije za družbene službe o težavah podjetja in s pojasnili delavskega sveta tovarne je obravnavala o vplivu gospodarske reforme na sedanje stanje v tovarni tudi organizacija ZKS na redni letni konferenci v TAP dne 6. januarja 1966.

Tovarniški prostori brez nove opreme

Udeleženci konference, člani ZKS, zaposleni v podjetju in predstavnik občinskega komiteja ZKS Branko Bračko, politični sekretar, in Franc Tetičkovič, sekretar za notranjo izgradnjo, so ponovno prediskutirali vzroke sedanjih težav tovarne po uveljavljanju nove gospodarske reforme in ugotovili, da Tovarna avtoopreme Ptuj ni med najslabšimi podjetji te vrste v naši domovini, niti med najboljšimi, ker ob možnostih, ki so ji bile na razpolago, ni mogla storiti več za večje kapacitete podjetja. Najprej je morala zgraditi primerne prostore, ni pa mogla nabaviti opreme, ker za to ni imela na razpolago sredstev niti občinska skupnost, niti republika ali zveza, niti kooperanti ali odjemalci izdelkov. Imela je kader, čigar sposobnosti so rastle skupno s kapacitetami tovarne, za njo pa je znano, da je nastala iz obrtne dejavnosti, z voljo kolektiva, da bi imela ptujška občina večje možnosti za zaposlitev ljudi in tudi večji dohodek. Ob stari opremi ne more ob novih gospodarskih pogojih naenkrat preusmeriti proizvodnje, zmanjšati števila izdelkov, se specializirati na nekaj izdelkov večjih serij, ko pa je zahteval trg pred reformo izdelavo vseh tistih izdelkov, ki jih ni bilo mogoče dobiti na domačem trgu in iz uvoza. Ravno to je krivo sedanjih težav v največji meri, nekaj pa tudi nenačrtovani računi, ki jih niso odjemalci v redu poravnali, da so morali nekateri tako tožiti, in neredne dobave potrebnega reprodukcijskega materiala in drugo. Čim bo uspelo kolektivu

razprodati izdelke, ki jih ima vskladiščene v večmilijonski vrednosti, se bodo težave zmanjšale. Računajo, da bo s koncem marca 1966 boljše, dotlej pa se bodo tudi potrudili izboljšati organizacijo poslovanja, ki je tudi pokazala več pomanjkljivosti in jih v bodoče ne bo več mogoče trpeti.

Vsi smo odgovorni, ne samo skupščina

Na zasedanju občinske skupščine 23. decembra 1965 je poudarila predsednica občinske skupščine Ljovka Stropnikova, da se ne more čutiti občinska skupščina ob težavah vsake delovne skupnosti odgovorna za njihove težave, ko pa naši zakoni dovolj jasno določajo odgovornosti in pristojnosti vseh organov upravljanja in direktorja. Po teh predpisih je mogoče ugotoviti, kdo je opravil svoje dolžnosti in obveznosti do svojega kolektiva in do skupnosti in kdo ni. Ob težavah, in te so v TAP po gospodarski reformi, je skupščina storila vse za pomoč kolektivu, da bi se iz težav izkopal, vendar ugotavlja, da v podjetju niso v polletju vsega storili, kar se jim je priporočalo, kar zahtevajo od njih stari in novi predpisi. Občinska skupščina se nima namena niti potrebe vmešavati v samoupravljanje podjetja, je pa dolžna pred celotno skupnostjo opozorjati kolektiv in vodilni kader na dolžnosti, če jih ne izpolnjujejo.

Kolektiv sam mora največ storiti

Na konferenci je poudaril tudi politični sekretar Bračko Branko, da je imela občinska skupščina skupno s političnimi forumi občine namen kolektivu le pomagati, ker smatrajo vsi skupaj, da se mora tovarna izkopal iz težav, da pa mora sama za to tudi največ storiti, ker morajo organi upravljanja prvi najti najboljše rešitve za izboljšanje položaja. Reforma je prinesla TAP vsaj to, da se morajo globoko zamisliti v nove gospodarske pogoje, ob katerih si bodo morali najti svoje novo mesto v naši skupnosti, ki spreje-

ma z reformo pogoje mednarodne delitve dela. V podjetju bodo morali dobro premisliti, kaj vse bodo v bodoče proizvajali, komu prodajali, od koga kupovali in kako plačevali, komu bodo dali priznanje za uspešno delo in koga bodo morali na delovnem mestu izpopolniti, da bo izpolnjeval pogoje delovnega mesta. Ni dovolj priznavati, da se kolektiv ni otrese obrtniške proizvodne miselnosti in takšnega načina dela, temveč morajo storiti vse, da bodo dali vse možnosti ljudem, ki si prizadevajo izboljšati poslovanje, skrajšati potek proizvodnje, izboljšati kvaliteto izdelkov in zadovoljevati trg z izdelki brez napak, na drugi strani pa se bodo morali zamisliti nad delom ljudi, ki jim je vseeno, kaj in kako delajo in kaj bodo rekli kupci izdelkov. Občinski politični aparat lahko pomaga kolektivu, da bo pravilno seznanjen s stanjem v podjetju in da se bodo dosledno izvajali vsi sklepi, zakoni in predpisi. To si je tudi doslej prizadeval.

Potrebno tudi izboljšanje poslovanja

Tudi člani organizacije ZKS so dali nekaj koristnih spodbud, kako bi se kolektiv v bodoče izkopal iz težav, so pa postavili za to predpogoj tudi izboljšanje notranjega poslovanja, odpravo raznih nepravilnosti in nejasnosti, zlasti pa prepuščanje iniciative za informiranje kolektiva tistim posameznikom in skupinam, ki ne morejo vplivati na situacijo, niti ne morejo kolektivu pomagati iz težav, temveč mu lahko povzročijo še večje težave.

V glavnem je dala konferenca stanju podjetja pravilno oceno, saj je ločila slabo od dobrega in zagotovila kolektivu v bodoče tudi aktivnejše politično delo. Ta naj bo tudi v pogostejšem obveščanju kolektiva, kako se situacija v podjetju iz dneva v dan izboljšuje in popravlja. Le tako bo celotni kolektiv zavestno podpiral organe upravljanja in politične organizacije v prizadevanju, da bi na podjetje TAP zopet z jasnega sijala sonce.

V. J.

80 let gasilskega društva Ormož

GASILSKO DRUŠTVO ORMOŽ PRAZNUJE LETOS 80-LETNICO SVOJEGA OBSTOJA. NA SLAVNOST SE TEMELJITO PRIPRAVLJA IN PRICAČUJE, DA BO NA NJEJ SODELOVALO NEKAJ STO GASILCEV. ORMOSKI GASILCI SO PREJELI OB 100-LETNICI GASILSTVA ODLIKOVANJE S KATERIM JIH JE ODLIKOVAL PREDSEDNIK TITO Z REDOM ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO. OD USTANOVITVE DO DANES SO GASILCI PREPREGILI VEČ STO POŽAROV IN NEKAJ ELEMENTARNIH NESREC. S TEM SO MNOGO KORISTILI OBCANOM IN OSTALIM PRIZADETIM.

Gasilsko društvo Ormož je bilo ustanovljeno 1886. leta. Letos bo praznovalo 80-letnico svojega obstoja. Velike slavnosti se bo udeležilo več sto gasilcev iz občine Ormož in iz občin Ljutomer, Ptuj, Varaždin in Celovec.

Od kdaj obstaja v Ormožu organizirano gasilsko društvo, ni moč točno ugotoviti. Iz arhiva je razvidno, da je takratna občina kupila prvo ročno brizgalno leta 1834. Iniciativo za ustanovitev gasilskega društva v Ormožu je dal takratni župan FERDINAND KADA, mestna hranilnica pa je akcijo finančno podprla.

Gasilski dom je bil zgrajen leta 1901 s pomočjo zavednih slovenskih gasilcev in ostalih gasilstvu naklonjenih občanov. Leta 1936 je bila v Ormožu slavnost, ki so jo pripravili ormoški gasilci ob 50. obletnici obstoja društva. Tri leta pozneje je društvo dobilo prvi gasilski avto, ki je dolga leta služil namenu. Gasilsko društvo Ormož sestavlja 239 članov, od tega aktivnih 74, podpornih 91, 25 mladincev in 45 pionirjev. Članstvo je v glavnem iz delavskih vrst.

Društvo je dobro organizirano in s svojim prizadevnim in požrtvovalnim delom dosegla hvalne vredne uspehe. Na drugi strani pa se ukvarja s težavami kot marsikatero društvo v Sloveniji, ki nima sodobne opreme in nekaterih pogojev za delo. Društvo ima gasilski avtomobil, dve motorni brizgalni in temu ustrezno opremo ter orodje. Orodje in gasilska oprema delno zastarela.

Gasilsko društvo Ormož je matično društvo v občini, zato ga je potrebno finančno pod-

1. februarja 1966 bo III. plenum občinskega sindikalnega sveta Ptuj

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta Ptuj je na svoji prvi redni seji dne 11. januarja 1966 sklenilo sklicati III. plenum občinskega sindikalnega sveta Ptuj v torek, dne 1. februarja 1966, ob 16. uri v delavskem klubu Franc Kramberger v Ptuj.

Na plenumu bo v razpravi program dela sindikatov občine Ptuj v letu 1966 in dosledno uresničevanje zaključkov, ki jih je sprejel IX. občni zbor Zveze sindikatov občine Ptuj. Plenum bo tudi sklepal o sklicanju delovnih konferenc sindikalnih podružnic in sindikalnih odborov, ki bodo verjetno v februarju in marcu tega leta. Na plenumu bo sprejet proračun za leto 1966 in razdeljeno delo v plenumu, da bodo člani plenuma konkretno zadoščeni za delo v sindikalnih podružnicah. FB

Kdaj bo zgrajena javna razsvetljava v Ormožu?

Komunalno podjetje Ormož je pričelo graditi lani javno razsvetljava v Ormožu. Položili so kable proti Tomažu in po Mestnem trgu. Postavili so kandelabre na Mestnem trgu in vse do mosta na Lenti. Javna razsvetljava bi že lani služila namenu, toda za njeno dokončno ureditev občina ni imela sredstev. Letos bo treba zagotoviti ustrezna finančna sredstva za dokončno rešitev tega vprašanja. Po predračunu, ki je bil izdelan lani, bo veljala napeljava nad 25 milijonov dinarjev.

Komunalno podjetje upravlja tudi mestni vodovod. Lani je nameravalo podjetje zgraditi tlačni kotel v črpalnici vodohrana na Otoku, zgraditi ograjo okrog vodnjakov in zasaditi iglavce na površini 300 kvadratnih metrov. Tudi za vse to ni bilo denarja. Kapaciteta ormoškega vodovoda je izkoriščena le 30 do 40% zaradi male potrošnje vode. Lani je kolektiv priključil 32 gospodinjstev na mestni vodovod.

čile poplave na ormoškem območju nad 1 milijardo dinarjev škode. V občini ni nikogar, ki bi v takšnih primerih nastopil ter bil za takšne potrebe primeren opremljen. Ali ne bi kazalo opremiti gasilskega društva v te namene? Opremljeno bi naj bilo z motornim čolnom in z ostalo potrebno opremo in orodjem.

Za uspešno delo in razvoj gasilskega društva Ormož imata posebne zasluge dolgoletni poveljnik IVAN VAVPOTIČ in njegov namestnik EDI STROPNIK, ki si vneto in požrtvovalno prizadevata za dobro organizacijo in razvoj društva.

Letošnji program dela se bistveno razlikuje od prejšnjih let, saj bo društvo proslavilo letos 80-letnico obstoja in program bodo sestavljale razne poučne in kulturne točke.

Na področju gasilstva je leta 1959 gasilsko društvo Ormož prejelo srebrni pokal za prvo mesto v tekmovanju »strodelni napad« in 27 let pozneje pa zvezno gasilsko odlikovanje, letos pa red zaslug za narod s srebrno zvezdo.

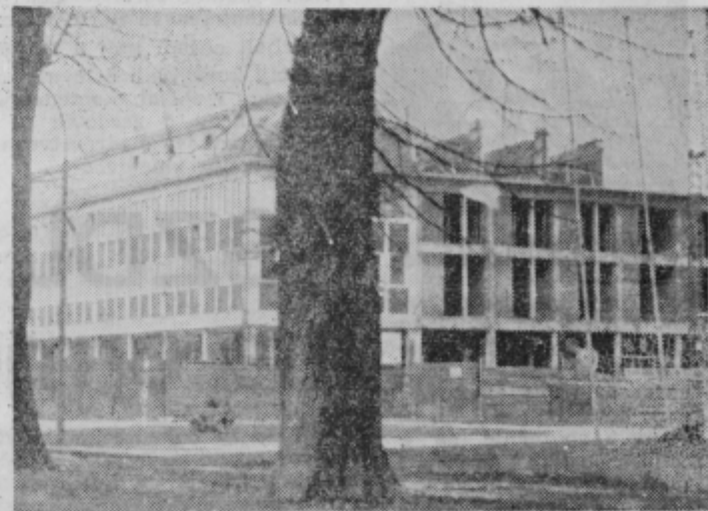
IVAN VAVPOTIČ je član gasilskega društva v Ormožu od leta 1927 in je eden izmed gasilcev, ki je društvu mnogo doprinesel. Po štirih letih trdega dela v gasilskih vrstah je postal deseter, čez nekaj let pa poveljnik društva. To častno dolžnost opravlja še danes kot zaslužen častnik gasilstva.

Ivan Vavpotič

preti in mu omogočiti, da si bo uredilo gasilski dom in nabavilo manjkajočo sodobno opremo in orodje. Društvo bi bilo tako sposobno preprečevati elementarne nesreče. Lani so povzro-

FOTO ZAPISEK

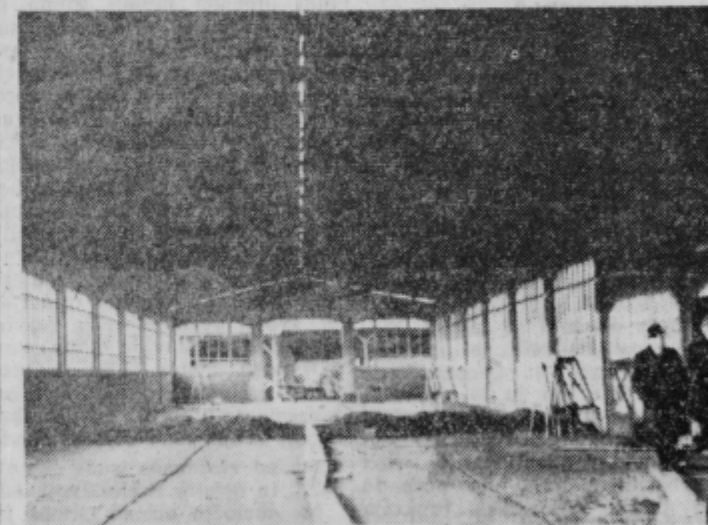

Z dograditvijo poslovno stanovanjskega objekta nasproti hotela »Petovio« Ptuj bo dograjen otok poslovno-stanovanjskih zgradb med Ulico heroja Lacka, Trstenjakovo ulico in trgom pri »Belem križu«.

Novo predsedstvo Občinskega sindikalnega sveta Ptuj

Na drugi redni seji plenuma občinskega sindikalnega sveta Ptuj dne 29. decembra 1965 so bili v novo predsedstvo občinskega sindikalnega sveta Ptuj izvoljeni za mandatno dobo 1966-1967: Simon PEŠEC in Feliks BAGAR, predsednik in tajnik občinskega sindikalnega sveta Ptuj; Janko KOSI iz Elektrokovinarja Ptuj; Janko BOHAK iz tovarne volnenih izdel-

kov Majšperk; Ivan VAUDA iz pekarnar Vinko Reš Ptuj; Danilo MASTEN iz strojnih delavnic; Jože KRIZANČIČ iz kmetijskega kombinata Ptuj; Franc STIPLOVŠEK iz občinskega sodišča Ptuj in Jožica HRASO-VEC za osnovne šole Toneta Znidariča Ptuj. Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta se je sestalo na svojo prvo redno sejo dne 11. januarja 1966.

Nova zgradba mizarskega obrata lesnoindustrijskega in trgovskega podjetja »LES« v Apačah, ki je bila pred nedavnim izročena namenu.

KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ

razpisuje

prosto delovno mesto čistilke-perice za delovno enoto Klavnica in mesnica Kidričevo.

Prošnje pošljite na naslov: Kmetijski kombinat Ptuj, delovna enota Klavnica in mesnica Kidričevo.

Previdno do večjih turističnih kapacitet

Pri dodatni gradnji turističnih kapacitet na območju ptujške občine in pri planiranju te gradnje za obdobje do 1970. leta se opira Ptuj na ugotovitve in izkušnje iz preteklih let. Te namreč zahtevajo od vplivnih faktorjev, da morajo misliti na rekreacijo svojih občanov in na delež v mednarodnem turističnem prometu s skrbjo za domače in za inozemske turiste.

Na posvetovanju desetih gospodarsko turističnih predstavnikov v Ptuj 10. januarja 1966 na iniciativo občinske skupščine Ptuj v zvezi s planiranjem za gradnjo turističnih kapacitet za obdobje do 1970. leta so imeli navzoči dvojne predloge. Za rekreacijo domačega prebivalstva in za mali turizem so upoštevali predlog o graditvi primernega letnega kopališča severno ali južno od Ptuja in nadalje ureditev tistih predelov Ptuja, ki so za domače in tuje turiste zanimivi in privlačni glede na zgodovinsko vrednost, po svoji ne-

urejenosti pa odbijajo, ker kažejo na določeno brezbriznost do urejenosti obstoječih lepote mesta in okolice. Za dvig mednarodnega turističnega prometa pa je obveljalo prepričanje, da ne zahteva tranzitni turizem graditve posebnih novih objektov, temveč le izboljšanje cest v smeri Cella in Ljubljane, Zagreba in Murske Sobotice ter povečanje sposobnosti za sprejem turistov na potovanju na morje, v zdravilišča in večja letovišča, ki se na poti združujejo le kratek čas in večina med njimi niti ne računa na nočnine. Hotel »Petovio« Ptuj in letovišče grad Borl za sedaj zadoščata s svojimi kapacitetami. Ko se bo pokazala potreba po dodatnih nočninah, bo moral Ptuj koristno uporabiti večje objekte v Slovenskih goricah in Halozah, primernih za prenočevanje in za preurejanje za prenočišča (Mestni vrh, Borl, Gorca, Zavrč). Vse to pa ne pomeni, da Ptuj ne bi znal izdelati obširnega

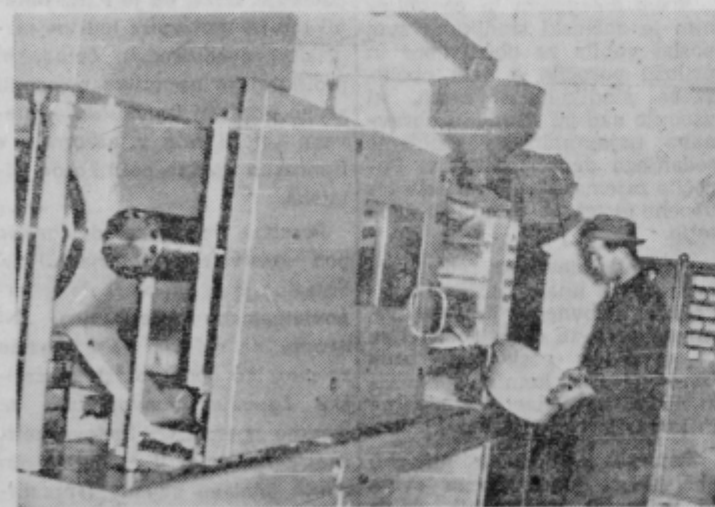
plana za povečanje turističnih in gostinskih kapacitet in da bi se še nadalje zadovoljil z neznanimi investicijami za to področje.

Sedaj se mora ozirati na nove vplive na razvoj turizma z zgraditvijo nove ceste Zagreb — Maribor in asfaltirane ceste Murska Soba — Ptuj — Celje — Ljubljana. Glede na prvo novo cesto dobijo večjo veljavo Haloze, na drugo pa tudi Slovenske gorice. Potrebno bo misliti, kakšni asfaltirani priključki bodo potrebni z novih cest, kje naj bodo zgrajeni »Petrolovi« bencinski servisi in blizu njih restavracije za okrepčanje potnikov, katere izletniške točke naj izbere Ptuj za tranzitne potnike na morje, v letovišča in zdravilišča in kdo naj jih spota sprejme — ali zasebne gostilne ali družbena gostinska podjetja.

Gre predvsem tudi za vprašanje, ali je 60 gostišč v občini premalo ali preveč (tri podjetja in 57 zasebnikov), ali je v njih dovolj ljudi (245), ali je v njih dovolj sedežev (8400) in ali bo še dalje tako velika razlika med investicijami v druga področja in med bruto dohodkom iz turizma in gostinstva in drugih dejavnosti ali pa bo ta neskladnost odpravljena.

Tokratni predlogi za izboljšanje pogojev za rekreacijo in za turizem so nekoliko bolj smeli, kot so bili enaki predlogi pred leti. Večina med njimi je izpolnjena in bo ugodno za Ptuj, če bo mogoče v letih do leta 1960 uresničiti tudi vse že prej nazkazane objekte — od kopališča za rekreacijo do ureditve večjih zgradb v Halozah za sprejemanje turistov. Tokratni seznam potreb je nekoliko obširnejši, kot je bil pred leti, je pa vprašanje, če bo imela občinska skupnost toliko možnosti in pomoči iz republiških in zveznih sredstev, da bo lahko uresničila sedanje predloge za prihodnja štiri leta. VJ.

NAJBOLJŠE MERILO ZA NAGRAJEVANJE JE UČINEK DELA

Na delovnem mestu se zaposleni usposablja za dobre proizvajalce in upravljalce. Pridobivajo delovne izkušnje, se strokovno in družbeno politično izpopolnjujejo in vsak po svoji sposobnosti doprinesejo k hitrejšemu razvoju tovarne »Jože Kerenčič«. Stroj za izdelovanje plastičnih izdelkov je plod njihovega dela in prizadevanj, ki bogato vrača vložene investicije.

CIRKULANE

Svet krajevne skupnosti v Cirkulaneh je porabil na nedavni seji (30. 12. 1965) največ časa za prošnje prebivalcev za njene območja za socialne podpore. S sedanjimi možnostmi za preživljanje, in nekateri z odobrenimi podporami, ne morejo slušati. Večina med njimi je bolehnih in jih mnogo stanejo zdravila, tako da jim za preživljanje ni ali pa malo ostane. Več je tudi takih, ki nimajo svojcev, da bi jih podpirali sedaj v starosti in osenosti. Edina možnost je še krajevna skupnost, zato se tudi na njo obrnejo. Svoje prošnje za socialne podpore utemljujejo z različnimi osebnimi in družinskimi težavami, izmed katerih svet vseh ne more upoštevati. Nekaj prošelj je rešil, nekaj pa zavrnili ali pa zahteval dodatna pojasnila.

V ostalem so obravnavali vprašanje odložitve poslovanja zobne ambulante v Zdravstveni postaji v Cirkulaneh. Krajevna skupnost je obveščena, da še začasno ni možnosti, da bi dobila ta skupnost svojega dentista, čeprav že imajo za to na razpolago potreben prostor. Potemtakem ostane prebivalstvu v območju krajevne skupnosti Cirkulane na razpolago ambulanta v Gorišnici, kjer že imajo urejeno zobozdravstveno službo, ptujka ambulanta ali

pa ambulanta v Lovrenčanu v sosedni Hrvatski. S posebno vlogo se bodo obrnili na upravo zdravstvenega doma v Ptuj, da bi prebivalstvu iz okolice Cirkulane vsaj delno ugodili z ordinacijami 1 do 2 dni v tednu do časa, ko bo tudi za Cirkulane določen dentist za redno ordinacijo.

Člani sveta tudi niso zadovoljni z neugodno rešitvijo njihove vloge v zvezi z avtobusno zvezo Maribor — Zavrč. Zelja prebivalstva je bila, da bi vozil avtobus Maribor-Zavrč vsaj enkrat dnevno iz Zavrča čez Cirkulane, oziroma da bi zjutraj peljal do Medribnika oziroma iz Medribnika v Maribor in v popoldanskih urah iz Maribora do Medribnika. To bi omogočilo zlasti dijakom iz ptujskih šol, da bi se pravočasno vrnili domov in da bi imeli namesto za čakanje na avtobuse več časa za učenje.

Ostala vprašanja, ki jih je svet tokrat obravnaval, so bila bolj lokalnega pomena in tudi manjše vrednosti, večinoma na spodbudo prebivalcev te skupnosti.

V. J.

VITOMARCI

Od 25. decembra 1965 dalje imajo Vitomarčani in prebivalci s te avtobusne proge redno avtobusno zvezo s Ptujem, kar je bilo za ta predel Slovenskih goric najlepše novoletno darilo avtobusnega podjetja Maribor in ptujskih funkcionarjev, ki so se zavzeli pri tem podjetju za ponovno vzpostavitev proge v Slovenske gorice.

Tudi po tem se vidi, da je gospodarskemu in političnemu središču — Ptuj vedno več za zadovoljitev najvažnejših potreb slovenjgorskega podežlja, ki si sicer samo ne bi moglo pomagati.

Sneg je tudi za ormoško komunalo velika nadlega

Vesti iz Kidričevega

Te dni so delavci delovne enote glinice dobili navodila za varno delo v obratih, ki so bila izdelana na osnovi analiz dosežanih nesreč pri delu. Navodila so bila izdana z namenom, da bi vsi delavci v tovarni glinice spoznali, kje so glavni viri nesreč in kako se jim lahko izognejo. Zelo važno je namreč, da sleherni član kolektiva ta navodila skrbno in dobro preuči in se po njih tudi ravna, saj bo na tak način preprečena marsikatera nepotrebna nesreča na delovnem mestu. Varstvo pri delu je v tem delovnem kolektivu sicer posvečena vsa skrb in pozornost, vendar vse to nič ne pomaga, če se sleherni delavec ne drži navodil, ki pravzaprav predvsem najbolj koristijo njemu samemu. Marsikatero nesrečo bi lahko preprečili, če ne bi mnogi člani kolektiva bili tako samozavestni, da se jim ne more kaj zgoditi, če so že toliko in toliko let zaposleni v tovarni. Pravkar izdana navodila za varno delo bodo nedvomno mnogo koristila, saj bo vodstvo delovne enote glinice občasno tudi preverjalo, kako so se posamezniki s temi navodili seznanili in kako se jih držijo.

☆

Delavski svet podjetja TGA je na svoji zadnji seji med drugim razpravljati tudi o odpisu in nabavi osnovnih sredstev. Tako je zaradi neuporabnosti odpisal nekatere stvari v skupni sedanjosti vrednosti ca. 2,5 milijona dinarjev. Istočasno je odobril tudi odpis sredstev skupne porabe v skupni sedanjosti vrednosti 22.000 dinarjev. Za potrebe delovne enote »promete« je bila odobrena nabava viličarja za ca. 7.250.000 dinarjev, kar ga zahtevajo proizvodne potrebe podjetja, in pa enega osebnega avtomobila »CITROEN« ID-19 v vrednosti ca. 8.000.000 dinarjev. Nakup osebnega avtomobila je potreben, ker je delavski svet že na svojih prejšnjih sejah odločil 2 osebnih avtomobila in jih sklenil prodati. Med nabavo osnovnih sredstev sodi tudi nabava posebnega pnevmatskega klinčca tipa »PREMAG« WS 365 RAN 32 M v vrednosti okrog 1.750.000 dinarjev, ki ga za redno opravljanje tekočih vzdrževalnih del v obratih potrebuje delovna enota vzdrževalnih obratov, saj je delo s takim tipom klinčca zelo hitro in ekonomično ter se pravzaprav tudi zelo hitro obrestuje vložen denar.

Pred dobrima dvema mesecema se je sestala na svojem rednem običnem zboru DPD »SVOBODA« Kidričevega, katerega pa bi lahko mirno imenovali ustanovni občni zbor, saj to nekdanje zelo agilno DPD že nekaj let ni več delovalo. Udeležba na tem običnem zboru je bila zelo slaba, da o razpravi sploh ne bi govorili, ker je skoraj ni bilo. Kdor se je pred leti količkaj zanimal za delo tega društva, bo lahko pritrdil, da je nekdanje bilo družabno življenje v naselju izredno živo. Preveč bi bilo, da bi naštevali razne že poznane vzroke takega propada DPD »SVOBODA« v Kidričevem, ker so ti vsem dobro znani, ampak bi si raje na kratko ogledali trenutno stanje. Novi odbor si zelo prizadeva ponovno oživiti delovanje društva, ki bi naj sčasoma postalo tako, kot je bilo nekdanje. Morda bo v tem uspel, saj je uspel v zelo kratkem času ustanoviti pevsko, dramsko in folklorno sekcijo, ki že delujejo. Čeprav se mučijo še s različnimi začetničnimi težavami, še kar dobro napredujejo. Vendar pa to ni dovolj, kajti odbor ne bo mogel storiti mnogo, če ne bo imel pri svojem delu več pomoči prebivalcev naselja, predvsem pa mladine, ki se še vedno iz nerazumljivih vzrokov otreša delovanja v društvu oz. se preveč rada izolira in si išče drugih oblik družabnega življenja. Če bo torej res razumevanje in pa dobra volja prebivalcev naselja in če bo tudi vsaj nekaj materialne pomoči, potem ni več dvoma, da novemu odboru ne bi uspelo postaviti DPD »SVOBODA« Kidričevega na stari tir in mu pridobiti nazaj sloves, ki ga je nekoč to agilno društvo uživalo.

☆

Pred meseci smo v Tedniku poročali o anketi, ki jo je izvedel med člani delovnega kolektiva TGA tovarniški odbor sindikata glede spremembe poslovanja sklada tovariške samopomoči. Komisija, ki je pregledala vse ankete, je ugotovila, da je bilo od 1886 anketiranih listov oddanih 1366, kar pomeni, da 520 članov kolektiva sploh ni oddalo ankete, s čimer so soglašali s poslovanjem sklada na dosedanj način. Pri pregledu ankete komisija ni nikjer zasledila kakšnih smernic za izdelavo pravilnika sklada tovariške samopomoči. Ker se je za mesečni delež 200 din izjavilo 966 članov kolektiva ali 73,5 % za

100 din pa le 400 članov ali 26,5 %, je bil osvojen prvotni predlog za 200 din, ki jih bo vsak mesec vplačal sleherni član delovnega kolektiva TGA in je zato bil temu tudi prilagojen novi osnutek pravilnika sklada tovariške samopomoči, o katerem bi naj do 15. januarja 1966 razpravljali še vsi člani delovnega kolektiva in predlagali morebitne spremembe oz. dopolnitve posameznih členov, na kar bi ga sprejeli.

☆

Preteklo leto je bilo leto mnogih težav in problemov za TGA, kar se tiče proizvodnje glinice in aluminija, saj so se na eni strani kopičile zaloge glinice v skladišču, na drugi strani pa je prišlo do redukcije električne energije. Po finančnem planu je namreč planirana proizvodnja glinice v višini 100.500 ton, kar bi nedvomno bilo tudi izvršeno, če bi teklo vse v redu. Tako pa je bilo skupaj skalcinirane glinice točno 83.941.754 kg ali 83,51 % planirane količine. Čeprav je sicer ta proizvodnja v primerjavi z lanskim letom večja skoraj za 10.000 ton, pa se delovni kolektiv s to številko nikakor ne zadovoljuje in se zaveda, da je poleg prej omenjenih težav, ki se jim ni bilo mogoče izogniti, tudi sam premalo storil, da bi z vestnejšim delom izpad v proizvodnji vsaj nekoliko ublažili. Zato so proizvajalci sklenili, da bodo že takoj sedaj v začetku leta storili vse, da bi presegli proizvodni načrt v letu 1966. Res bo treba vložiti maksimum truda in volje, da bo delo teklo po planu in da bo sleherni član delovne skupnosti doprinesel svoj delež. Številka 100.000 ton ni nedosegljiva, kar je bilo povsem jasno dokazano v minulemu letu, ko je bilo to številko mogoče doseči.

☆

Ko so organi samoupravljanja v TGA razpravljali o pripombah in predlogih na osnutek pravilnika o delovnih razmerjih, so med drugim našli nalet na predloge, da bi naj po novem pravilniku o delovnih razmerjih v TGA imele pravico odločanja o izključitvi delavca iz delovne organizacije delovne enote in ne več delavski svet. Vsekakor bi to bilo tudi najbolj pravilno, saj proizvajalci v delovni enoti najbolj poznajo svojega sodelavca in tako tudi najlažje odločijo, ali je za izključitev ali ne. To je bilo dokazano tudi na seji delavskega sveta, ko je raz-

Sindikati sredi dogajanja

NA OBMOČJU OBČINE ORMOŽ JE 35 SINDIKALNIH PODRUŽNIC, KI USPEŠNO URESNIČUJEJO SMOTER IN CILJE GOSPODARSKE REFORME.

Družbene vloge sindikata ne moremo ocenjevati samo s stališča števila članov, temveč gre predvsem za sposobnost sindikalnih podružnic, da idejno in politično vplivajo na pospešen tok družbenih dogajanj v samoupravljanju. Delo sindikata je nenehno ugotavljanje in usmerjanje delavskega sloja, zavzemanje za njegove pravice, za boljše življenjske in delovne pogoje zaposlenih, skrb za izobraževanje in tehnično zaščito delavcev na delovnem mestu, usposabljanje delavcev v dobre proizvajalce in upravitelje, zanimanje in reševanje proizvodnih in drugih problemov.

Sindikat skuša odgovoriti na vprašanje, kako daleč se je razvilo delavsko in družbeno samoupravljanje in kje so bile ovire,

da se delavsko samoupravljanje ni hitreje razvijalo. Ali so se delovni kolektivi dovolj angažirali pri odločanju v podjetju, ali so odpravili pomanjkljivosti, slabosti in napake in če proizvodne probleme pravočasno rešujejo? Sindikat je poklican, da v delovnih organizacijah odpravlja samovoljo in birokratizem vodilnih ljudi. Realno planiranje, sestavljanje proizvodnih programov, povečanje produktivnosti dela, uvajanje novih strojev v proizvodnjo in boljših tehnoloških postopkov so med pomembnimi nalogami sindikatov.

V socialističnih družbenih odnosih in v pogojih družbenega samoupravljanja se delovni ljudje prostovoljno združujejo v sindikate, da bi čim bolj neposredno sodelovali pri uresničevanju in razvijanju socialističnih družbenih odnosov in družbenega samoupravljanja. Sindikati usklajujejo posamezne in skupne interese s splošnimi interesi pri uresničevanju načela delitve po delu, usklajujejo mnenja in medsebojne odnose, razvijajo solidarnost in medsebojno humanost in rešujejo druga vprašanja kolektivnega pomena.

Sindikat ima družbeno vlogo, ki jo poleg ustave natančno obravnava statut ZSJ. Ta zahteva od sindikalnih podružnic, da se nenehno usposabljujejo, saj bodo le na ta način lahko spoznale vzroke in posledice družbenih gibanj.

V procesu gospodarske reforme si morajo sindikalne podružnice še bolj prizadevati za uresničitev smotrov in sklepov reforme. S tem, da se je naše gospodarstvo vključilo v mednarodno delitev dela, je prišlo do številnih sprememb in novosti. Moramo doseči evropsko raven produktivnosti dela in prav tako boljše kakovost izdelkov in kmetijskih pridelkov. Vrednost izdelkov in pridelkov ter drugega blaga določa zunanje tržišče, po katerem se ravna domači trg. Uspehi gospodarske reforme so vidni in zunanje trgovinske bilance se hitro izravnava. Izvoz je postal poglavitna naloga pomembnejših delovnih organizacij

in izkoriščanje notranjih rezerv vsakdanja praksa. Zniževanje števila administrativnega kadra je postalo nujnost hitrejšega gospodarskega razvoja, povečanje produktivnosti dela pa osnovna skrb kolektivov. Varčevanje na vseh področjih je postalo osnovna naloga kolektivov in celotne družbene skupnosti.

Na območju občine Ormož je 35 sindikalnih podružnic, v katerih je vključenih 1920 članov. Od tega je 16 sindikalnih podružnic v kmetijski zadruzi. Sindikalne podružnice v občini se srečujejo z različnimi problemi in težavami, kar je povsem razumljivo, ker so odraz dejavnosti, števila zaposlenih, razvoja delovne organizacije, njene tehnične opremljenosti in kadrovske zasedbe ter drugega.

V obdobju zadnjih dveh let so imele sindikalne podružnice dva občna zbora. Na njih so člani sindikata ugotovili, da pravilno pojmujejo svojo vlogo, da reagirajo sindikalne podružnice pravočasno na pomanjkljivosti, slabosti in napake, da rešujejo probleme. Diskutanti so kritično ocenili gospodarjenje in izpopolnjevanje delitvenega sistema in razvoj samoupravljanja. Ponekod so ugotovili, da merila za nagrajevanje niso dovolj stimulativna, da imajo nagrajevanje še po starem režimskem sistemu, da je ponekod slaba organizacija dela in so druge pomanjkljivosti.

Kritično so ocenili nekatere vodilne delavce in njihov slab odnos do sindikalnih podružnic. Na občnih zboriših so člani sindikata zahtevali, da bi naj v bodoče bilo več sestankov ali zborov delovnih kolektivov. Na občnih zboriših sindikalnih podružnic so navzoči govorili tudi o letnih dopustih, o izobraževanju zaposlenih, o razširitev proizvodnje, o nesrečah pri delu, o higiensko tehnični zaščiti delavcev na delovnem mestu, o prihajanju na delo in drugo. Temeljito in vsestransko so sindikalne podružnice delovnih organizacij obravnavale produktivnost dela in iskale možnosti ter način, kako produktivnost povečati, in se zavzele za hitrejši gospodarski in družbeno politični razvoj delovne organizacije in celotne družbene skupnosti.

Požar v Doliču

Pred nedavnim je zgorelo stanovanjsko in gospodarsko poslopje Alojza Krajncja, ki je utrpel veliko materialno škodo. Na pomoč so mu prihiteli domači gasilci iz Desenc in gasilsko društvo Ptuj. Kljub pomanjkanju vode je bil ogenj razmeroma hitro pogasjen, ne bi pa bil, če bi bilo gašenje odvisno od ljudi, ki so stali ob strani in gledali, kako uničuje požar Krajncovo premoženje, ter so natočevali gasilec in jim hoteli komandirati, kot da oni sami ne bi znali brez njih izvršiti naloge.

Tudi ob tej priložnosti se je izkazalo, da je gasilsko moštvo pripravljeno pomagati prizadetim, ne glede na oddaljenost, dnevni čas in nevarnost, le da marsikdo to upošteva in ceni šele, ko je sam potreben pomoči in ko se znajde v stiski. Ob tem požaru se je ponovno izkazalo, da bi morale imeti tudi krajevne skupnosti za svoje društvo gasilcev sireno. Taka sirena bi morala biti v Dester-

niku, ker bi tako najlažje opozorili ljudi na nesrečo in nevarnost in gasilci bi se takoj zbrali. Potrebne bi bile tudi globlje mlake za vodo za gašenje, ker ni mogoče gasiti, kjer ni vode in kamor je ne morejo ptujski gasilci pripeljati.

Podeželska gasilska društva se dobro zavedajo, da mora biti centralno gasilsko društvo, v naši občini ptujsko, najbolj opremljeno, ker mora pomagati povsod v občini, kjer je to le mogoče, krajevne skupnosti in centralno društvo v njih pa bi moralo imeti vsaj sireno, sicer ni mogoče naznaniti nesreče ali požara, ko so ljudje potrebni pomoči.

Gasilsko društvo Desternek upa, da bo ta njegova želja upoštevana in da bo sirena na Desterneku pomenila za svojo širšo okolico najboljše opozorilo na nevarnosti.

Gasilsko društvo Desternek

Humor

»Povej mi, ljubica, kdaj si pravzaprav opazila, da me ljubiš?«

»Veš kdaj, dragi, ko sem se pričela jeziti, kadar sem slišala, da govoriš o tebi, da si tepec, idiot in baraba.«

S cigareto v ustih jo maha petletni Johnny po obljubi ulici New Yorka. Pa ga sreča policaj:

»Neverjetno, niti v šolo še ne hodiš, pa že kadiš!«

»Saj zato,« ga zavrne maši in globoko potegne, »ko bom začel hoditi v šolo, ne bom smel več kaditi.«

Dopisujte v TEDNIK

ko-

Alojz Holc - zaslužen upokojen

Alojz Holc iz Ormoža se je rodil v Radomerščaku pred 58 leti. Njegova rojstna hiša je blizu domačije pesnika Stanka Vraza. V zgodnji mladosti je kot sin malega kmeta spoznal težave takratnega kmečkega in delavskega sloja. Kot peti otrok v družini je s štirinajstim letom odšel z doma. Izučil se je trgovskega poklica, nato pa se je zaposlil v Dugi Resi, kjer je uspešno končal dveletno tekstilno šolo. Po odslužitvi kadrovskega roka se je zaposlil v Dugi Resi, kjer je delal v naprednih organizacijah. Bil je delaven, skromen in takšen je ostal vse do danes. Med sodelavci je bil priljubljen in vedno pripravljen pomagati človeku v stiski.

Leta 1941 so ga takratne oblasti v Dugi Resi obsodile na smrt, ker je bil vodja sokolov in ker jih je od 27. odločil 23. partizane. Leta 1941, prve dni maja, se je vrnil v svoj rojstni kraj. S svojim bratom Karlom sta v njuni rojstni hiši zbrala precej orožja, kjer sta ga tudi hranila. Čeprav še nista vedela, za kaj bosta orožje potrebovala, sta ga skrbno zbirala in skrivala. Dne 10. maja 1941. leta so ga Nemci aretirali in poslali na prisilno delo v Nemčijo. Tudi tam se je povezal z naprednim

Alojz Holc

gibanjem, v rojstni vasi pa je bil povezan s partizani prek brata. V njegovi hiši so imeli partizani prvi bunker v Zerovincih, v katerem se je zadrževalo 5 do 6 partizanov. Vsi partizani razen enega so pozneje herojsko padli v Velicah. Leta 1944 je pobegnil s prisilnega dela in se je zaposlil v Zerovincih na občini. To je omogočilo partizanom, da so dobivali redne in popolne podatke o stanju in pohodih nemških patrolj, dajal jim je razna pojasnila in ostale potrebne podatke. Partizanom je dajal pisarniški papir, zanje organiziral pisalni stroj, špirograf in drugo.

Njegova rojstna hiša je bila v času narodnoosvobodilnega gibanja pomembna partizanska postojanka, kjer se je zadrževalo tudi do 20 partizanov.

Alojz Holc in takratni nemški župan sta se dobro razumela. Zato ga je prepričal, da je sodeloval s partizani, nemški žandarji pa so več tednov pred osvoboditvijo zapustili postajo in s partizani odšli v gozdove. Tam so skupno pričakali osvoboditev in se svobodno vrnili nazaj v Nemčijo.

Po osvoboditvi je opravljal razne politične in gospodarske funkcije. Najprej je postal tajnik mestne občine Ljutomer. Ko so se pričele ustanavljati nabavno prodajne zadruge, je postal upravnik njihove zveze za območje okraja Ljutomer. Opravljal pa je tudi delo okrajnega referenta za zadrugištvo. Nato je bil direktor »Ljutograda«, v katerega so bile vključene trgovine in še nekatere dejavnosti.

Leta 1948 je bil predsednik okrajne poslovne zveze, nato pa dve leti poverjenik za trgovino in prekrbro pri okrajnem odboru v Ljutomeru. Bil je tudi direktor združenih trgovskih podjetij in kmetijskih zadrug, direktor vinarske zadruge in tri leta direktor konfekcije v Ljutomeru.

Leta 1956 se je preselil v Ptuj, kjer je postal tajnik okrajne zadrugne zveze in pozneje dve leti njen upravnik. 1959. leta se je zaposlil v Ormožu kot direktor trgovskega podjetja Zarja. Na tem delovnem mestu je bil pred kratkim zaslužen upokojen.

Med svojo 38-letno zaposlitvijo je Alojz Holc opravljal številne važne politične funkcije v ZK, SZDL in sindikatu. V Ormožu je bil nekaj let predsednik občinskega sindikalnega sveta, predsednik raznih komisij, deset let pa je bil tudi odbornik okrajnega ljudskega odbora Ljutomer. Je član ZK, ZB, SZDL in drugih množičnih organizacij ter društev.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Priprave na letošnje kurentovanje v Ptuj

Za letošnji predpustni čas, ki se bo končal 22. februarja 1966 s torkovim pustnim dnevom, je prevzel iniciativo zopet zavod za folklorne prireditve Ptuj. Ta bo zopet organiziral kurentovanje in karneval za 20. februar z uvodom že 19. februarja, to je na pustno soboto, z nastopom domačih skupin za obiskovalce, ki se ne bi mogli udeležiti glavne prireditve v nedeljo, 20. februarja 1966, na stadionu »Drave«.

Za letošnje prireditve je zbral zavod za folklorne prireditve Ptuj vrsto spodbudnih predlogov. Izmed njih je izbral za prireditev najboljše in uresničljive glede na razpoložljiva sredstva, izkušnje iz prejšnjih let in na ljudi — skupine iz okolice Ptuja in iz drugih krajev v Sloveniji, ki podpirajo zavod, da bi naj ohranil Ptuj renome centra za folklorne prireditve, za kurentovanje, in da bi imel zato tudi poseben oddelek v muzeju z bogato zbirko mask z območja Slovenije. Nekaj predlogov so prispevali člani pripravljalnega odbora, v katerem sta slovenska umetnika Božidar Jakac, France Mihelič, etnograf Niko Kuret in novinar Milenko Šober poleg članov prireditvenega odbora iz Ptuja.

»Poročevalec« tudi za kooperante

Kmetijski kombinat Ptuj je pridobil z ustanovitvijo obrata za združeno kooperacijo po referendumu v zadrugah v ptujski občini in s pridružitvijo KZ »Jože Lacko« Ptuj možnost za večjo naklado svojega mesečnega glasila »Poročevalec«. Januar-sko številko tega strokovnega in poslovnega informacijskega mesečnika bo dobilo poleg članov kolektiva tudi 4.000 kooperantov z vabilom, da bi se nanj naročili in da bi ga potem redno dobivali po pošti na dom. Izvod lista bo stal 50 par in bo izhajal na 8 straneh v velikosti »Kmečkega glasu« na knjižnem papirju in ga bo tudi nadalje tiskala Ptujška tiskarna.

Uredniški odbor »Poročevalec« si bo tudi letos, v 3. letu izhajanja lista, resno prizadeval, da bi bil ta list Kmetijskega kombinata Ptuj članom kolektiva in kmetovalcem kooperantom najboljši vir informacij in posredovalec dragocenih nasvetov in solmaž izkušenj in uspehov, saj ima za to vse pogoje, če bodo v njem zbirali svoja mnenja, predloge in zamisli vsaj tisti člani kolektiva in kooperanti, ki se čutijo dolžni poslušati svoje sodelavce o vsem, kar je potrebno in koristno za napredek Kmetijskega kombinata Ptuj in za vsakega člana kolektiva in kooperanta.

V. J.

Na seji odbora 6. januarja 1966 je bilo najprej rešeno vprašanje, da bo letos zopet kurentovanje in določen obseg teh prireditev. Odbor je enoten v tem, da prireditve ne smejo izostati in da je potrebno trajanje teh podaljšati na več dni, ker ni mogoče, da bi se zbrali na nedeljo v Ptuj, ki bi radi videli ptujsko kurentovanje. Od predloga, da bi začelo nastopanje bližnjih skupin kurentov, oračev, gostivancev itd. že v četrtek in da bi se ponavljalo do nedelje, ko bi nastopile vse skupine, je odbor lahko sprejel v program le soboto, in to predvsem zaradi tega, ker nastopa v skupinah več ljudi, ki so v delovnem razmerju, enako pa je z ljudmi, ki bi naj prišli v Ptuj gledat nastopanje skupin.

Iz Ljubljane je prispel predlog, da bi naj v tem času zabavalo Ptujčane in goste ljubljansko gledališče ob ugodnih pogojih z dvema predstavama, ljubljansko lutkovno gledališče z dvema predstavama, Slovenska filharmonija s koncertom pod taktirko Sama Hubada poleg ostalih prireditev, ki bi bili pripravljeni te dni nastopati v Ptuj. Možnosti za to bi bile, če bo le gotovo dotlej ptujsko gledališče, sicer pa bi začasno vse to odpadlo, enako bi bilo tudi z drugimi prireditvami, za katere se je pogodil Ptuj za sezono 1965/66 s Celjem, Mariborom in Varaždinom. Umetnik France Mihelič bo izdelal osnutek za lepak in emblem. Podjetje Kompas bo organiziralo nad 30 avtobusov za udeležbo gledalcev iz Ljubljane na ptujskih prireditvah. Pred prireditvami bo v Ptuj tudi nekaj predavanj o maskah in drugim v zvezi s ptujskimi prireditvami, o katerih ima zavod že lepo zbirko barvnih diapozitivov.

Lanskoletni nastop skupin v nedeljo na stadionu »Drave« je potrdil, da si je odbor dobro zamislil namesto po trgih nastop skupin pred očmi vseh gledalcev, zato bo pri nastopanju na tem prostoru tudi v nadalje ostal. Odpravil bo le vse nevšečnosti.

Kako smo dočakali novo leto na podeželju

Marsikje so za Silvestrovo pripravili lepe programe, ki so jih nato društva ali organizacije izvajale v dvoranah in tako omogočile svojim vaščanom prijeten prehod v novo leto. Mnogi vaščani so dobili kot goste svoje, ki so prišli iz mest domov na obisk. Mnogi so bili židane volje. Marsikje je donela prijetna, domača glasba ter petje in vriskanje razigranih gostov. Prenekateri se je na Silvestrovo zvečer precej naježal in ga je drugi dan bolela glava. Mnogi so pa tudi bili trezni, vendar dobre volje.

nosti v zvezi z vstopnino, dostopom na stadion, z zavlačevanjem programa in drugim, kar utruja gledalce in jih spravlja v slabo voljo.

Gostinstvo predlaga za letošnje prireditve recepcijsko skrb za udeležence, ker brez nje nastanejo v gostinskih lokalih težave. Da bi bilo letos za večje skupine boljše preskrbljeno, namerava prevzeti odbor za dan prireditev v najem večje gostinice in sporazumno z gostinci tam s hrano in pijačo oskrbeti skupine, ki se bodo pravočasno prijavile in ki jim bo mogoče sporočiti, kje se bodo odpočile in najedle in dobile tudi vse ostalo, kar bodo potrebovale.

Kot vsa leta doslej se bo moral odbor tudi letos obrniti na večje kolektive s ponudbo za sodelovanje s komercialnimi oglaševalci. »Kurent«, ker bo tako dosegel vsaj eno tretjino za prireditev potrebnih sredstev, ostali dve tretjini pa bi krili iz vstopnin in ostalih dohodkov, k čemur šteje odbor tudi dotacije občine in republike.

Izkušnje iz prejšnjih let potrjujejo, da imajo ptujске prireditve s kurentovanjem za mladino in odrasle od blizu in

daleč privlačno vsebino, zato ni bojzani za udeležbo, pač pa je potrebna iz leta v leto boljše organizacija in skrb za udeležence prireditev. Letošnja razširitev na soboto zahteva od odbora nove naloge in odgovornosti, daje pa bližnjim domačim in inozemskim gostom nove možnosti, da si bodo lahko v Ptuj v soboto kaj nakupili, da se bodo seznanili s programom prireditev za nedeljo in da si bodo ogledali tisti, ki v nedeljo ne bodo mogli v Ptuj, kurenti in ostale bližnje skupine.

Po mnenju odbora, v. d. direktorja zavoda Draga Hasla in člana odbora, podpredsednika občinske skupščine, Vlada Vrečka ni bojzani, da tudi letošnje prireditve ne bi uspele, pač pa bi bilo škoda, če se gospodarstvene organizacije ne bi dovolj zavzele za karnevalski del, ki jim daje posebne možnosti za svojo reklamo. Ta je v zvezi z njihovim koristnim poslovanjem raznih firm na pustnih karnevalih po drugih deželah, kjer ni potrebno podjetij prositi, da bi kaj pripravila, temveč prosijo podjetja prireditelje, če bi lahko nastopila s svojimi karnevalskimi liki ob prireditvah in za to tudi nekaj žrtvujejo.

Odbor nima sicer na razpolago več kot mesec dni časa, zato pa se je toliko resneje lotil dela in je prepričan, da si bo v nedeljo, 20. februarja 1966, tudi lahko prvič oddahnil, ko bodo prireditve mimo.

J. Vrabl

CENE

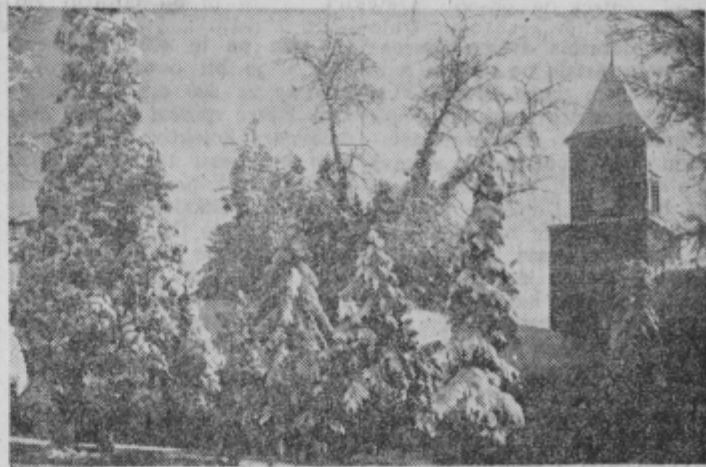
TRŽNE CENE POVRTNINE IN SADJA V PTUJSKI POSLOVALNICI »POVRTNINE« (PRI MAGDI)

(Cene so mišljene v novih dinarjih)

Cvetača 3; ohrovt 1,30; peteršilj 2; solata (endivija) 3,20; zelje (sveže) 2; zelje (rdeče) 1,30; redkev (rdeča) 1,30; ajdova kaša 4,20; ječmenova kaša 1,80; česen 3,50; čebula IIa 1,60; krompir 1; korenček 1,20; pesa (rdeča) 1,30; paprika (vložena) 3,94; koruza 1,10; pšenica 1,20; proso 1,70; fižol »tetovec« 2,30; fižol »prepelčar« 3,90; repa

(kisl) 1,50; zelje (kisl) 1,60; radenska 11 0,86; slatina donat 11 0,90; grozdje (nam. JUS I) 3,60; hruške 3,90; jabolka I 3,50; jabolka IIa 2,20; Orehi (jedra) 28; slive suhe 6,50; hrana za ptice 2,20; hrana za kanarčke 4,40; hrana za piščance 1,50; banane 4,90; limone 3,90; pomaranče 4,30; grappefruit 3,30; radgonski biser 11 8,85; vino (rdeče) 11 5,15; vino (belo) 11 4,70; vino (rdeče) 21 8,40; vino (belo) 21 10,40; jajca 0,50; med 2,60; sir 12,88; papirne vrečke 3.

Oglašujte v Tedniku

Ormoški grajski park je tudi v snegu vreden oglada

Pionirska tribuna

NAŠA ŠOLA

Sola, ki jo obiskujem, je stara 90 let. Stoji v dolini ob glavni cesti. Zaradi starosti, ki jo je dočakala, se v njej težko učimo. V njej je 6 razredov, izmed katerih sta dva spremenjena v stanovanje prejšnjega upravitelja. Okna se slabo zapirajo, zato nas v razredu zebe. Tudi peč je že vsa razpokana, kar povzroča slab zrak. Na zidovih so tako velike praske, da jih ni mogoče popraviti. Tla so luknjasta.

Tudi zbornica ni primerna, ker hodijo skozi njo učenci. Pionirji nimamo pionirske sobe, v kateri bi se sestajali.

18. decembra preteklega leta nas je obiskala poslanka Zofija Kodrič iz Ptuja in si podrobno ogledala našo šolo.

Velika želja pionirjev in učiteljskega je, da bi dobili novo šolo.

Branka Regvat, 6. b razred, predstavnik pionirske organizacije Podlehnik

Slovo od sošolke

Dne 3. januarja 1966 nas je za vedno zapustila sošolka Marica Novak, učenka 7. razreda. Umrla je nenadno smrti. Zvečer je bila še zdrava, jutraj pa že mrtva. Do preranega groba smo jo pospremili vsi učenci s tovariši razredniki. Ob grobu sta se od nje poslovila dva najboljša sošolca in tovariši upravitelji.

Marica se ne bo nikoli več vrnila med nas. Toda spominjali se je bomo vedno kot pridne in vesele učenke.

Angela Korošec, 8. razred, Desternik

Obiskali smo bolnika

Dne 29. decembra 1965 smo nekateri učenci osnovne šole bratov Desternik in dva tovariša učitelja obiskali bolnega Alojza Lužnika. Pred šolo smo se zbrali ob enih popoldne in se odpravili proti njegovi hiši. Hodili smo skoraj eno uro. Doma je v Jiršovcih. Ko smo prišli k njemu, smo mu voščili srečno novo leto in mu želeli, da bi podarili denar, ki smo ga zbrali kmalu okrepval. Učenci smo mu

vsil učenci šole, tovariši učitelji pa so mu podarili sliko Desternika. Povedal nam je, kako je z njegovo boleznijo in da že 15 let ne more zapustiti bolniške postelje. Povedal nam je tudi, da si dopisuje z drugimi državljani, ki so ga spoznali po televiziji.

Se enkrat mu iskreno želimo srečno novo leto in da bi čimprej okreval.

Marija Pernat, 8. razred, Desternik

Praznovanje ob novoletni jelki

Ob zaključku starega leta — 30. decembra — smo imeli na naši šoli razredne proslave. Vsak razred posebej je pripravil proslavo in okrasil novoletno jelko, ob kateri nas je obiskal dedek Mraz v spremstvu številnih snežink. Pozdravil nas je in nam zaželel mnogo uspeha, sreče in zadovoljstva v novem letu 1966. Izrazil je željo, da bi v novem letu, ko končujemo šolsko obveznost, bi našli uspehi čimboljši in da bi naša pota peljala v čimlepšo bodočnost. Po proslavi smo pripravili majhno zakusko, na katero smo povabili tudi tovariše učitelje, in se skupno nasmejali šalam posameznih učencev. Ob veselih vižah smo se tudi zavrteli in proti večeru smo se vrnili vsak na svoj dom.

Letos se je dedek Mraz spomnil tudi najmlajših in jih obdaroval.

Irena Purgaj, 8. razred, Desternik

Alojz Holc - zaslužen upokojen

(Nadaljevanje s 3. strani)

Na svojem delovnem mestu se je nenehno zavzemal za razvoj in napredek, za dosledno upoštevanje socialističnih načel in je skrbel, da se je podjetje ali ustanova, v kateri je bil zaposlen, nenehno gospodarsko krepilo.

Njegova precejšnja zasluga je ustanovitev glasbene šole v Ormožu in planinskega društva. Poleg svojega rednega dela na delovnem mestu je opravljal tudi deset raznih političnih in društvenih funkcij.

Njegov konjiček je bil in bo ostal planinstvo, saj pozna vse gore v Sloveniji. Kot vodja planincev je vodil v gore mnogo mladincev, je pa tudi vnet filatelista in lovec. Ima zbranih več tisoč jugoslovanskih znamk vse od osvoboditve do danes. Lovske trofeje v sprejemnici njegovega družinskega stanovanja so spomini na lovski plen.

Njegova želja je, da bi se delal z isto vnemo kot doslej na vseh področjih kulturnega in političnega življenja.

Ob upokojitvi mu kolektiv trgovskega podjetja Zarja Ormož skupno z občani kliče: Se na mnoga leta!

D. R.

O'Henry

Ce ljubimo svojo umetnost, se nam ne zdi nobena naloga pretežka.

Taka vsaj trdimo. Ta povestica naj to dokaže, obenem pa naj pokaže, kakšna neresnica je to. To je v logiki nekaj novega, v pisanju povesti pa dejanje, ki je starejše kot veliki kitajski zid.

Joe Larrabee je izhajal iz srednjevzhodnih ravnin in je bil obseden od slikarske muze. V šestih letih je narisal benojsko črpalko z mestnim dostojanstvenikom, ki je hotel mimo nje. To njegovo delo so okvirili in ga izobesili v izložbi trgovine poleg koruznega klasa, ki je imel nenavadno neenako število zrnatih vrst. Ko je Larrabee imel dvajset let, je z vihrabejo kravatno in deloma zategnjeno denarnico odpotoval v New York.

Delie Caruther, ki je stanovala v južnem mestecu, obdanem z borovnim drevjem, se je spoznala v šestih oktavah tako obetajoče, da so ji njeni sorodniki dodali toliko denarja, da je mogla odpotovati na »Sever« in študije »dokončati«. Niso mogli vedeti, kaj jo tam čaka — toda to je že vsebina naše povesti.

Joe in Delia sta se srečala v nekem ateljeju, kjer se je sešilo nekaj študentov slikarstva in muzike, da bi se pogovorila o sitem svitu, o Wagnerju in o Oolongu.

Joe in Delia sta se zaljubila drug v drugega in kmalu sta se vzela — kajti (kakor je zgoraj navedeno), če svojo Umetnost

ljubimo, se nam ne zdi nobena naloga pretežka.

Zakonca Larrabee sta začela gospodariti v svojem majhnem stanovanju. To je bilo samotno stanovanje — nekaj takega, kakor je a-dur tam na levi strani klaviature. Bila sta srečna, zakaj imela sta svojo Umetnost in imela sta drug drugega.

Joe je slikal v razredu velikega Mojstra — saj vam je njegovo ime vendar znano. Mojstrov honorarji so veliki: njegov pouk je jaseen — njegove ravno tako jasne barve so ga proslavile. Delie je študirala pri Rosenstocku, saj vam je vendar znano pripovedovanje o njegovem razbijanju po klavirskih tipkah.

Dokler sta Larrabeejeva še imela denar, sta bila neznansko srečna. Tako je vsakokrat — toda nočem biti ciničen. Svoje smotre sta imela očitno jasno in trdno določene. Joe bo v svojem ateljeju kmalu lahko pokazal slike, ki bodo osupnile starega gentlemana z velikimi zalisci in s trdo nabito denarnico. Delie se je tako seznanila z Muziko in je postala tako prevzetna, da ne bo hotela nasopiti, če bo videla v dvorani prazne sedee.

Toda po mojem mnenju je bilo v majhnem stanovanju najboljše domače življenje — po celodnevem delu ognjevit, bistromni pogovori, okusne večerje in lahki, osvetojoči zajtrki; menjačo se častihlepnost — častihlepnost, ki je bila tesno pove-

zana s častihlepnostjo drugega, zakaj sicer bi sploh ne bila važna — medsebojna pomoč in inspiracija — in oprostiti mojemu neumetništvu — polnjene olive in sirovi kruhki ob enajstih zvečer.

Cez nekaj časa pa se je Umetnost znašla na stranskem tiru. Vse se je valilo s hriba navzdol. Ni bilo denarja za plačevanje Mojstra in gospoda Rosenstocka. Ce ljubimo svojo Umetnost, se nam ne zdi nobena naloga pretežka. In tako je Delie rekla, da bo morala poučevati, če noče, da bi ji ognjišče usgnilo.

Dva ali tri dni je iskala učenca. Nekega večera pa je prišla domov navdušena. »Najdražji Joe« je rekla polna ponosa. »Imam učenka. Ah, kako imenitno so tisti ljudje! Hčerka generala A. B. Pinkneya — na 71. ulici. Taka sijajna hiša, Joe — če bi videl vsaj tisti vhod! Ti bi najbrž rekel, da je bizantinski. In znotraj! Ah, Joe, nikdar še nisem videla kaj podobnega.«

Poučevala bom njegovo hčerko Klementino. Ze zdaj jo imam grozno rada. Tako nežna je — vedno oblečena v belem, in kako ljubko in preprosto se obnaša! Ima pa šele osemnajst let. Poučevala jo bom tri ure na teden. In pomisli, Joe, pet dolarjev na uro! To me sploh ne bo oviralo. Ko pa dobim še dva ali tri učenke, bom s prisluznim honorarjem lahko plačala honorarje Rosenstocku. Tako, zdaj pa

stran s temi gubami na čelu, ljubček, in naprej k dobri večerji!»

»To je zelo lepo od tebe, Delie«, je rekel Joe in pri tem napadal z nožem in sekačem fižolovo konservo. »Toda kaj bo z menoj? Mar misliš, da bom dovolil, da se boš pahal za denarjem, jaz pa se bom valjal po bregovih Visoke Umetnosti? Ne — pri spominu samega Cellinija — ne! Saj lahko prodajam časnike ali pa tlakujem ulice, kar mi tudi lahko prinese kak dolar!«

Delie je pristopila k njemu in se mu obesila za vrat.

»Joe, ljubček, ti si znorel. Študijem moraš vendar nadaljevati! Jaz se muziki vendar ne odpovedujem in ne delam kaj drugega. S tem, da učim drugoga, se učim sama in ne bežim od svoje muzike. Za petnajst dolarjev na teden lahko živim kot milijonarja. Niti pomisliš ne smeš na to, da ne bi hodil več k svojemu mojstru.«

»Torej prav«, je rekel Joe in segal po modro obrobjeni skledi zelenjave. »To je grozno, da moraš poučevati. To vendar ni Umetnost. Ljubica kar občudujem te, da si se oprijela tega posla.«

»Ce ljubimo svojo Umetnost, se nam ne zdi nobena nloga pretežka«, je pripomnila Delie. »Mojstru je ugajal nebesni obok na tej risbi, ki sem si jo skiciral v parku.« je rekel Joe. »Tinki pa je dovolil, da sem razstavil obe sliki v njegovi izložbi.

Če ljubimo

Kakšna bodo mesta bodočnosti?

Kako si predstavljajo jutrišnje »super mesto« z 20 milijoni ljudi pesimisti? — Kamnite kletke, stotine kilometrov zaprašenih asfaltiranih cest, tovarniški dim in saje, ki požro sleherni košček zelene površine, skratka ogromno mesto, preplavljeno s hrupom. In optimisti? — Zanje pomeni »super mesto« nova in boljša stanovanja prihodnosti, mesto, ki je z naravo nedeljivo povezano, kjer pomeni vsaka skupina stanovanjskih hiš svet zase.

Eno je strah, drugo so želje. Kakšna pa je resničnost? Statistike nam neizpodbitno dokazujejo, da se »super mestu« ne bomo mogli izogniti. Prva vmesna mesta med velenostmi že stoje, imenujejo jih »interurbije« in jih je največ v Ameriki, vendar bo zagotovo tudi Evropa šla po tej poti.

Proces je naslednji: velenost se širi, prav tako njihova sosednja mesta, oddaljena morda kakih 100 kilometrov, med njimi pa nenehno rastejo manjša, satelitska mesta, dokler se vsa ne združijo v eno samo ogromno velenost.

Lep primer takega razvoja je na primer Florida. Tam, kjer so še pred desetimi leti stale raztresene hiše, se danes voziš cele ure po strnjanih naseljih, ne da bi sploh zagledal pokrajino. Nekaj ur proti severu pa se že razprostira sosednje veliko mesto Jacksonville - Tampa - St. - Petersburg.

Najbolj zgovoren pa je primer, kako se stapljajo med seboj ameriška velenost Boston in New York pa Philadelphia, Washington in Baltimore ter Los Angeles in San Francisco. Piloti, ki so leteli nad temi mesti že pred vojno, pravijo: »Takrat smo leteli po cele ure nad temno pokrajino. Ko pa se je končno pojavilo morje luči, tedaj smo vedeli: to je New York. Ali Philadelphia. Ali Washington. Danes pa je vsa vzhodna obala tja do Baltimora lesketajoče razsvetljena in tu se bo rodilo novo ogromno mesto.

Kdor misli, da takih primerov na starem kontinentu ni, ta se moti: razvoj v Evropi je sicer počasnejši, toda prav tako nezadržan. Le nekaj primerov: v Parizu računajo, da bo pet njegovih satelitskih mest v naslednjih 25 letih spravilo pod streho kakih sto do dvesto tisoč ljudi. Dunaj nezadržno rase na vse strani. V vaseh okoli Münchna, Hamburga in drugih velikih nemških mest rasejo iz tal osmestropne stolpnice, tam kjer se ponekod še pasejo krave. In dan, ko se bosta Hamburg in Cuxhaven ali pa Köln z Bonnom in Bad Godesbergom združila v eno samo veliko mesto, bo menda napočil še v našem stoletju.

Kje so vzroki za tak razvoj? Prvi vzrok je naraščajoča naseljenost, drugi pa je v vse večji »mobilnosti« ljudi. Avto je po vojni ljudem v Ameriki omogočil, da so zapustili prenapolnjena mesta, si zgradili v okolici hišico, a so kljub temu prihajali na delovno mesto v središču mesta. Od leta 1945 do 1958, torej v komaj 13 letih je zapustilo ameriška velenost kar 40 milijonov ljudi, ki so se naselili v daljni okolici, ta proces pa se še nadaljuje. Prav nič niso redki primeri, da ljudje, ki so zaposleni v središču mesta, prebijejo

dnevno tri do štiri ure na vlaku. Kdor misli, da bo s svojim avtom kar najbolj naglo prišel do cityja, ta je ugotovil, da so se tako odločili tudi drugi tisoč njegovih soživalj. — Posledica: gneča na cesti in stiska za parkirni prostor.

Cena zemljišč v ameriških mestih je padla, zato so hiše zanemarjene in mesta čedalje bolj zapuščena. Se nekaj: z vsakim novim avtomobilom so izgubila javna prometna sredstva enega do štiri potnike. Posledica: manj dobička in zastarel vojni park prevoznih podjetij. Ameriške podzemne železnice so danes najbolj umazane in zanemarjene, kar jih je na svetu.

Nova predmestja so postala prava pokopališča ljudi, ki v njih prebivajo. Vsak dan se vrnejo šele okoli sedmih zvečer iz mesta, drugi dan pa morajo vstati že ob šestih, da se odpeljejo na delo. Izumrlo je sleherni družabno življenje. Dokler so ti ljudje živeli še v mestih, so lahko obiskovali gledališča in koncerte, v predmestjih pa je vse nadomestila le televizija. Ali se bo stvar tako nadaljevala, da bodo razdalje od doma do delovnega mesta vedno večje? Daljnovidni urbanisti zahtevajo: sleherni nova stavba se mora prilagoditi temu razvoju. Njihove predstave o idealnih »super mestih« so namreč zelo optimistične.

Senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil pretekli teden 28-letnega Ivana Vidoviča, brez stalne zaposlitve in stalnega bivališča, na štiri leta strogega zapora zaradi tatvin. Ivan Vidovič je že stari znanec sodiščnih zaporov. Ze trikrat je sedel na zatočni klopi zaradi podobnih kaznivih dejanj in komaj novembra 1964 prestal kazen dve leti strogega zapora, se je znova podal na nepošteno pot.

Sedemindvajsetega avgusta lanskega leta je obtoženec ukradel iz zaklenjenega stanovanja Jožeta Kmetca na Pobrežju pri Ptujju gotovino 23.000 dinarjev, moški suknjič in dve srajci v vrednosti čez pet tisočakov. Za vlogo si je obtoženec tudi v naslednjih dveh primerih izbral Pobrežje pri Ptujju. Tako je že 9. septembra vdrl tudi v stanovanje Terezije Maher, in sicer

● **NACRTOVANJE IN GRADNJA SATELITSKIH MEST.** — Pri tem si nikakor ne smemo predstavljati samo stanovanjskih naselij, ampak samostojna nova mesta, ki naj bi bila s starim cityjem le naravno povezana. Ta predmestja naj bi imela lastna uslužnostna podjetja, lastna kulturna središča in naj bi bila celo upravno samostojna. Ljudje, ki bi v njih živeli, naj bi našli tam tudi zaposlitev. S tem bi bila rešena številna pereča prometna in socialna vprašanja.

● **ZAGOTOVITEV ZADOSTIJNIH ZELENIH POVRŠIN.** — Ne samo, da bi satelitska mesta imela dovolj zelenih površin, okrog njih naj bi se razprostirala tudi nekaj kilometrov širok pas zelenja.

● **MODERNIZACIJA MNOŽIČNIH PREVOZOV.** — Samo gradnja mestnih avtomobilskih cest z nadstropji, podvozi in nadvozi ne zadošča več. Po najnovejših načrtih naj bi po »super mestu« zgradili 800 km dolgo železniško progo, kjer bi vlaki vozili avtomatično in s hitrostjo 200 km na uro.

● **TREBA JE ODPRAVITI NAPIAKE PRETEKLOSTI.** — V skoraj vseh ameriških velenostih si sedaj prizadevajo, da bi prenovili zapuščena in zanemarjena mestna središča. Tako so avtomobilski promet v celih mestnih četrtih prepovedali in vsi avtomobili dovažajo blago trgovinam v klet po podzemeljskih tunelih.

Lepo bi bilo, če bi tudi iz naših mest izginili avtomobilski promet (seveda razen nučnih primerov), namesto da gradimo nadvoze in podobne objekte, ki stanejo milijone in so le izhod za silo. V Ameriki so nekoč delali enako — in danes se tega bridko kesajo.

Izpred sodišča

Že četrtič pred sodniki

na tak način, da je z železnim drogom prebil požarni zid na podstrešju nad senikom in stanovanjskimi prostori ter skozi odprtino zlezal v stanovanje. Vzel ji je 4500 dinarjev gotovine, nekaj mesa in drugih reči v skupni vrednosti 48.000 dinarjev. Po enaki poti je prišel Vidovič štiri dni pozneje v stanovanje Ivana Štamauna ter ukradel jestvin in drugih predmetov v vrednosti skoraj devet tisočakov. Obtoženec pa je kradel tudi na poljih južine, ki so jih prinašali kmetje tjakaj v cekarjih in aktovkah. Tako je 18. septembra na travniku pri Šturmovcu ukradel Jakobu Vesenjaku odloženo aktovko, ki je bila z vsebino vred vredna 8500 dinarjev, nekaj dni pozneje pa Antonu Polajžarju na Pobrežju pleten cekar z južino in še nekaterimi drugimi rečmi, vrednimi okrog šest tisočakov. Obtoženi Ivan Vidovič je svoja dejanja odkrito priznal. L.

Naj ostane med nami:

EDEN IZ MED 7 MLADIH RAZGRAJAČEV IZ PEORADA:

»Ljudje so res čudni; nekateri stare navade obujajo, da jih ne bi pozabili, drugih pa se tako strahovito otepajo. Namesto da bi nas priznali za vaše komedijante, nas imajo za razgrajanje in izživčaje. Vse kaže, da nam bo sodnik za prekrške vzel ves smisel za humor.«

STANKO Z DERNIKA IN FRANČEK IZ TRNOVSKE VASI:

»Marsikaj sva že pogruntala, tega pa le ne, zakaj vsak pijanec tako rad kriči nad treznimi ljudmi in rabi imena, ki se jih v šoli niti pri pridozpisu ni mogel spomniti!«

Humor

»Spela, zakaj pa dajš plamo-
noši tako bogato napitnino?«
Pa se Spela potka po čelu:
»Glav'ca, glav'ca! Da večkrat
pride, ne!«

V neki družbi se pogovarjajo o zdravnikih. Govorijo tudi o nekem slavnem kirurgu, ki si je baje sam operiral slepič.

Pa vpraša eden izmed bratrnih:
»Z narkozo ali brez nje?«

Jakob in Marija Petrovič iz Ptuja žrtvi zločina v Jarenini

Dnevni listi so obvestili v ponedeljek, 10. januarja 1966, svoje bralce in širšo javnost o petih žrtvah gnusnega zločina v Jareninskem dolu 57 blizu jugoslovansko-avstrijske meje, ki so jih našli v soboto, 8. januarja 1966, v hiši Antona Repa pobite z nožem, sekuro in še z nekim topim predmetom in zakrite vse sledove, po katerih bi bilo mogoče sklepati in ugotoviti, kdo je ali pa kdo so morilci.

Med petimi žrtvami tega zločina sta tudi Jakob (59 let) in Marija (52 let) Petrovič iz Ptuja, Askerčeva ulica 6, ki sta bila na obisku pri podnajemniku umorjenega (72 let) Antona Repa, pri umorjenem (52 let) Antonu Sprajcu. Peta žrtev tega zločina je tudi Alojzija Sluga (45 let), ki je gospodinjica pri Antonu Repu.

O tem zločinu, ki mu ni primere v minulih dvajsetih letih, so bili v soboto, 8. januarja 1966, obveščeni organi uprave za notranje zadeve iz Maribora, ki so takoj uvedli temeljito pre-

iskavo. Po izjavah Repove hčerke Marije Polanec iz Počehove, ki je prva ugotovila, da oče ni več živ in da se je zgodil v enem izmed dni tistega tedna večkratni zločin v Repovi hiši, po izjavah sosedov, pismonoše in drugih ljudi ni bilo mogoče

takoj dognati, kateri dan se je zgodil zločin in kdo so storilci. V torek, 11. januarja 1966, je bila javnost obveščena o izjavah nekaj ljudi iz Jareninskega dola, o ugotovitvah preiskave in o zabrisanih sledovih za zločinem (ali zločinci) in je pustil

Marija in Jakob Petrovič

Novoletno praznovanje na Polenškaku

Kakor vsako leto so tudi letos učenci osnovne šole na Polenškaku veselo praznovali novoletni praznik.

Na to praznovanje so se že dalje časa pripravljali. V ta namen so pripravili lutkovno igrco »Pavliha in slepar«, ki so jo igrali 29. decembra 1965. Igrica je bila za polenske pionirje doživetje, saj so prvič videli takšno igrco. Se bolj pa je otroke razveselil dedek Mraz, ki se je pripeljal iz Ptuja. Prispel je na Polenškak ob pol treh popoldne in pripeljal s seboj bogata in lepa darila. Po uvodnem razgovoru z otroki je pričel deliti učencem zavitek z bogato vsebino. Prispevalo jih je trgovsko podjetje »Izbira« v Ptujju. To podjetje je namreč prevzelo patronat nad našo šolo. Vsak učenec je prejel novoletno darilo v vrednosti 1100 dinarjev, skupna vrednost vseh daril pa je znašala 200.000 dinarjev.

Šiki naše šole z omenjenim podjetjem so prav dobri, saj nas

direktor omenjenega podjetja Bruno Valentin večkrat obišče in se zanima za učne uspehe naših učencev. Učni uspehi so se v zadnjem času znatno izboljšali. Učenci so namreč obljubili dedku Mrazu iz Ptuja in članom trgovskega podjetja »Izbira« Ptuj, da se bodo odslej še bolj učili.

Vsi učenci naše šole, učiteljski kolektiv ter starši otrok se za sprejeta darila Trgovskemu podjetju »Izbira« v Ptujju, kakor tudi njegovemu direktorju Brunu Valentinu, ki je uvidel težak socialni položaj naših učencev, najlepše zahvaljujemo. Želimo, da bi tudi v bodoče bili tako tesni stiki in odlični odnosi med našo šolo in kolektivom omenjenega podjetja. Kolektivu in njegovemu direktorju želimo tudi srečno, zadovoljno in uspešno novo leto 1966.

Ernest Blažič,

predmetni učitelj

na osnovni šoli Polenškak

Ob Ljutomerski cesti je že skoraj gotov dvojni 40-stanovanjske zgradbe Tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričeve, ki ima za spoznanje drugačno fasado kot prva 40-stanovanjska zgradba.

Pogoste nesreče, ker železniške zapornice pri Veliki Nedelji niso svetlobno opremljene

Lani se je pripetilo na železniškem prelazu pri Veliki Nedelji pet težjih in lažjih prometnih nezdod. Zapornici na železniškem prelazu nista opremljeni s svetlobnimi znaki. Zaradi goste megle, dežja in sneženja je ponoči težko opaziti zaprti zapornici. Zato ni čudno, da prihaja do čestih prometnih nezdod, ki so jih delno krivi vozniki, največ pa železniško transportno podjetje, ki ne poskrbi za pravilno opremljenost zapornic. Če primerjamo škodo, ki je nastala pri prometnih nezdodah pri Veliki Nedelji, ugotovimo, da je nekajkrat večja od stroškov za ureditev ustreznih svetlobnih znakov.

Letošnja inventura prometnih nezdod za preteklo leto nam pove, da sta bili dve težji telesni poškodbi in tri lažje, skupna škoda pa znaša nad milijon dinarjev.

Kaj menio nepravilno opremljenih zapornicah pri Veliki Nedelji železniško transportno podjetje in kaj vse je ukrenilo, da bi se v bodoče preprečile prometne nezdode?

Kaj je odveč ali česa premalo?

Turistični delavec iz Ptuja:

»Med Lackovo, Trstenjakovo in Miklošičevo ulico v Ptujju bi moral že zdavnaj stati kulturni dom, zdaj pa še ta puščava niti tako ni splanirana, da bi lahko na njej parkirali vsaj osebni avtomobili!«

Stanovalec ob Ljutomerski cesti:

»V spomin na 19 polomljenih in upornih brez, ki so bile posajene ob Ljutomerski cesti, bi morali posaditi letos nove. Mogoče si je uničevalec vsega ptujskega lepotečja že na teh okrasnih brezah ohladil svojo škodoželjnost in bo pustil rasti vsaj novi nasad!«

Potnik z železnice:

»Škoda da vlak zadnje čase tako hitro odpelje s ptujske železniške postaje. Če bi še malo počakal, se ne bi bilo potrebno za mudnikom zaletavati v sohe ograje in jih podirati ter lomiti. Pri prejšnjem daljšem čakanju vlakov so se zamudniki zaletavali le v planke!«

Izletnik v ozki ulici čez stopnišče na grad:

»Ta ulica pa res ni primerna za

upanje, da bodo preiskovalni organi zločinu (zločincem) kmalu na sledi.

Pogreb treh pokojnikov iz Jareninskega dola je bil v torek, 11. januarja 1966, ob veliki udeležbi prebivalstva, Petrovičev iz Ptuja pa v sredo tudi ob velikem številu udeležencev.

Za ta zločin in za rezultate preiskave je veliko zanimanje pri nas in v sosedni Avstriji, zato poročajo o njem tudi Delo ter radio in televizija Slovenije.

Glede na intenzivnost preiskave lahko v kratkem pričakujemo poročilo o ugotovitvah komisije, ki išče krivce tega zločina in motivov zanj. Javnost je prepričana, da morilec pet starejših žrtev ne bo deležen humanih ugodnosti naše kazenske zakonodaje. V.J.

Pokopali smo najstarejšega občana

V Juršincih so v sredo, 6. t. m., položili k zadnjemu počitku upokojenca Antona Vrabla iz Gradišaka. Pokojnik je lani 24. novembra še obhajal 98. rojstni dan in so ga funkcionarji podružnice društva upokojencev iz Rogoznice pri Ptujju še obiskali ter obdarili.

Domala vsi, ki smo pokojnika poznali, smo verjeli, da bo Anton dočkal 100-letnico, vendar mu usoda tega ni dopustila. Na pragu domačije je pokojniku spregovoril predstavnik društva upokojencev, pri odprtem grobu pa dva govornika, ki sta se zahvalila za številno spremstvo pokojnega Antona na zadnji poti. Pokojnik je bil najstarejši občan ptujske občine.

Podružnica upokojencev je pokojnika spremljala s svojim društvenim praporom ter mu poklonila lep venec. JB

Naročajte Tednik

jala zajca, mi je zila mnogo popolnoma vroče omake na roko in zapestje. Bile so to vražje bolečine. In tistemu ubogemu dekletu je bilo tako žal! In general! Tisti stari gospod je bil zaradi tega ves zmešan. Stelkel je dol in poslal nekoga — rekli so, da je bil kurjač ali pa nekdo od služabništva — v lekarno po olje in po obveze. Zdaj me že ne boli več tako.«

»Kaj je to?« je vprašal Joe, jo prijel nežno za roko in potegnil za pramen nekakih odstrižkov, ki so gledali izpod obveze.

»To je nekaj mehkega,« je rekla Delie, »in je napito z oljem. Ah, Joe, pa morda nisi prodal slike?« Na mizi je videla denar. »Zakaj pa ne?« je rekel Joe. »Le vprašaj tistega moža iz Peorije. Danes je dobil pristanišče, ki ga je zahteval, pa ne ve gotovo, toda misli, da bo zahteval novo pokrajino in pogled na Hudson. Ob kateri uri si si danes opekla roko, Delie?«

»Mislim, da je bilo pet,« je odgovorila Delie tarnajoč. »Tisti likal — namreč tisti kunec — je bil tisti čas na mizi. Da si videl generala, ko —«

»Sedi trenutek, Delie,« je rekel Joe. Odvedel jo je k divanu, sedel poleg nje in jo objel okoli vratu.

»Torej, kaj si delala zadnjih štirinajst dni?« jo je vprašal. Trenutek se je obotavljala, oči pa je imela polne ljubljene in trme, izčepila je nekaj stavkov o generalu Pinkneyu, naposled pa ji je le omahnila glava, iz katere so prilezle na dan resnice in solze.

»Nikjer nisem mogla dobiti nobenega učenca,« je priznala, »in se nisem mogla sprijazniti

s tem, da se odpoveš šolanju pri Mojstru. Našla sem službo likalke sraje v veliki pralnici v ulici 24. Domnevam, da sem si tistega generala Pinkneya in njegovo hčerko precej dobro izmisllila, kaj, Joe? In ko mi je dekle danes popoldne v pralnici postavilo likalnik na roko, sem si morala vso to nerodnost, obnem s tistim kuncom, po poti izmislliti. Nisi hud name, kaj, Joe? Če pa ne bi bila dobila te službe, ne bi mogel prodati svojih slik tistemu možu iz Peorije.«

»Saj ni bil iz Peorije,« je rekel Joe počasi.

»No, to ni važno, odkod je bil. Kako si razumen, Joe, — in poljubi me, Joe — na kako si pravzaprav prišel na to, da si me sumil, da ne poučujem Klemenline klavir?«

»Sploh te nisem sumil,« je rekel Joe, »šeie danes mi je to prišlo na misel. Pa tudi ne bi prišel na to, če ne bi poslali iz strojnice te pukane in olje nekemu dekletu, ki si je z likalnikom opekla roko. Zadnjih štirinajst dni sem v tisti pralnici kuril pod kotlom.«

»Ti torej nisi...«
»Moj kupec iz Peorije,« je vzdihnil Joe, »in general Pinkney sta plodova iste umetnosti — ki ju pa ne morem imenovati niti slikarstvo niti muzika.«

Nato sta se oba zasmejala in Joe je začel:

»Če ljubimo svojo Umetnost, se nam ne zdi nobena naloga...«

Toda Delie mu je pritisnila na usta roko, da je obmolnil.

»Ne,« je rekla, »le, če hočemo.«

Prevedel M. Lipužič

Osebn kronika

ROJSTVA, POROKE IN SMRTI NA OBMOČJU MATIČNEGA
URADA PTUJ

ROJSTVA

Rodile so: Anica Kelemina, Grabe 11 — Sonjo; Hilda Zajc, Jiršovci 10 — deklico; Alojzija Pernat, Mihovce 7 — Antona; Matilda Petrovič, Bukovci 145 — Ireno; Elizabeta Butala, Desternik 53 — deklico; Branka Karbaš, Aškerčeva 4 — deklico; Olga Božičko, Dravinjski vrh 12 — deklico; Angela Vinčević, Gajevci 17 — dečka; Marija Pivko, Placarovci 5 — Konrada; Katarina Marčič, Njiverce 33 — Marijo; Marija Voglar, Dornava 77 — Stanislavo; Marija Kirbiš, Cankarjeva 5 — Suzano; Marija Petrovič, Zabjak 38 — Ivico; Terezija Kotočenko, Dubrava 38 — Danico; Silva Osenjak, Pobrežje 4 — dečka; Marija Trafela, Rogaska 11 — Dušana; Marija Stuhec, Koračice 20 a — Bernardo; Bernarda Emeršič, Gerečja vas 28 — Martina; Marija Dobnik, Slovenja vas 54 — Darka; Marija Veselič, Dornava 132 — Marjana; Marija Murkovič, Mala vas 38 — Slavčka; Marija Smej, Desternik 33 — Milana; Terezija Rajh, Strezetina 14 a — Danico; Slava Meško, Gajevci 15 — dečka; Anica Caf — Trnovski vrh 55 — Tatjano.

POROKE

Poroke: Emil Učakar, Spodnja Hajdina 139, in Ljubica Segula, Ljutomerska 7; Jožef Skrlavnik, Gregorčičev drevored, in Ana Irgl, Hrvatski trg 1; Konrad Stumberger, Gosposvet-ska 22, Maribor, in Vlasta Emeršič, Budina 45; Ivan Topolnjak, Naselje bratov Reš 4, in Terezija Zarič, Gregorčičev drevored 7; Janez Kaisersberger, Gerečja vas 11, in Franciška Jerenko, Slovenja vas 26; Hasan Kajtazović, Prešernova 9, in Ivana Ris, Prešernova 9; Peter Krajnc, Vumpah 22, in Marija Tili, Kicar 70; Karl Matjašič, Placar 69, in Marija Kumer, Mestni vrh 31; Vili Kancle, Rogoza 85, in Darinka Gomboc, Spodnja Hajdina 97.

SMRTI

Umrli so: Ana Kukovec, Jadranska 3, roj. 1923, umrla 6. januarja 1966; Peter Nemeč, Lackova 8, roj. 1886, umrl 6. januarja 1966; Marija Rader, Ciril-Metodov drevored 6 (Zrenjanin), roj. 1900, umrla 6. januarja 1966.

Razpisna komisija
Posebne osnovne šole v Ptuj

razpisuje

mesto ravnatelja.

Pogoji: 1. defektolog — ortopedagog
2. 10 let prakse
3. da izpolnjuje splošne pogoje za imenovanje ravnatelja po temeljnem zakonu o volitvah del. svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah.

Prijave sprejema razpisna komisija do 15. februarja 1966.

Komisija za razpis direktorja »PETOVIE«, živilske industrije Ptuj, razpisuje na podlagi 78. in 112. člena temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah mesto

direktorja

»PETOVIE«, živilske industrije Ptuj

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je:
 - diplomirani ekonomist s 5-letno prakso na vodilnem mestu ali
 - ekonomist z 8-letno prakso na vodilnem mestu ali
 - komercialist s srednjo ekonomsko šolo in najmanj 10 let prakse na vodilnem delovnem mestu;
 - da ima smisel za organizacijo in vodenje;
 - da ni bil obsojen za kazniva dejanja v smislu 55. člena temeljnega zakona o podjetjih.
- Prednost imajo kandidati, ki so doslej delali na vodilnem mestu v isti ali sorodni stroki.
- Rok prijave za razpisano mesto je 15 dni po objavi. Prijavam morajo kandidati priložiti dokazila o strokovnosti in praksi, o nekaznovanju ter kratek življenjepis in jih poslati na naslov: komisija za razpis direktorja »PETOVIA« Ptuj.

RAZPISNA KOMISIJA

PODJETJE ZA POPRAVLJANJE VOZ PTUJ

razpisuje

delovno mesto elektrovarilca I. grupe Varilske šole Maribor ali Ljubljana.

Kandidat mora imeti potrdilo (atest) iz leta 1965.

Osebn dohodek po Pravilniku o delitvi osebnega dohodka podjetja.

Kolkovane prošnje vložite na podjetje — Komisijo za delovna razmerja.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta, najkasneje do 31. 1. 1966.

Mali oglasi

PRODAM

PRALNI STROJ EKA in centrifugo HIMO prodam. Rudolf, Ormoška 4, Ptuj.

PRODAM PRALNI STROJ s centrifugo. Naslov v upravi.

PRODAM NOV MAGNETOFON znamke Orfej z garancijskim listom za šest mesecev. Naslov v upravi.

PRALNI STROJ 4 kg superavtomatik, tovarniško nov z garancijo prodam. Naslov v upravi.

KUPIM

KUPIM starinsko sobno skrinjo in komodo. Janez Rojko, Nova vas 8 a, Ptuj.

STRANIŠČNO ŠKOLJKO (ne za izpiranje) in omaro za

obleko kupim. Franc Grm, Mestni vrh 30, Ptuj.

SOBE

OPREMLJENO SOBO in hrano oddam dvema moškima. Naselje bratov Reš 4, Ptuj.

SLUŽBE

IŠČEM ŽENSKO, ki mi bo trikrat tedensko po osem ur pazila na štiri mesece starega otroka. Naslov v upravi.

ZGUBLJENO

MESECA NOVEMBRA 1965. leta sem izgubil konjski dežni plašč na poti od Kicarja do Zabjaka. Najditelja prosim, naj ga vrne proti nagradi Janku Zorku, Podvinci 5, Ptuj.

ZGUBILA SE JE lovska psica špringel-spaniel z belo rjavimi lisami, sliši na ime Dirka. Poštenega najditelja prosim, naj jo odda ali sporoči proti

Danes in jutri

DELAVSKA UNIVERZA PTUJ

Predavanja v izobraževalnih centrih SZDL

17. JANUARJA 1966:

TRNOVSKA VAS: Obdelava zemlje (inž. Branko Voljč)

VIDEM: Sodobna izboljšava goveje črede (kolektiv veterinarskih strokovnjakov)

NARAPLJE: Socialna in pravna zaščita (Vladimir Ban)

18. JANUARJA 1966:

CIRKULANE: Gnojenje zemlje (Matko Zemljič)

GORIŠNICA: Zaščita pred elementarnimi nesrečami (Janko Korpar)

PODLEHNIK: Obdelava zemlje (inž. Branko Voljč)

PTUJ: Vzgoja otroka, s katerim imamo težave (Adalbert Slekovec v šoli za starše »Toneta Znidariča«)

19. JANUARJA 1966:

HAJDINA: Izboljšava goveje črede (kolektiv veterinarskih strokovnjakov)

LOVRENC: Gnojenje zemlje (Matko Zemljič)

SEL: Obdelava zemlje (inž. Branko Voljč)

20. JANUARJA 1966:

CIRKOVCI: Gnojenje zemlje (Matko Zemljič)

ZAVRČ: Zaščitna sredstva v rastlinski proizvodnji (inž. Aleksander Kravos)

NARAPLJE: Kako bi pomagali temu otroku? Konkretni primeri (Franc Hribnik)

21. JANUARJA 1966:

MARKOVCI: Gnojenje zemlje (Matko Zemljič)

PTUJ: Vzgoja otroka, s katerim imamo težave (Adalbert Slekovec)

MESTNI KINO PTUJ

predvaja 16. januarja t. l. ameriški barvni (cinemascope) film SEDEM VELIČASTNIH;

18. in 19. t. m. francoski film SKRIVNOSTNI JUDEX;

19. t. m. samo ob 17. uri sovjetski barvni film HUZARSKA BALADA;

20. t. m. sovjetski barvni film HUZARSKA BALADA;

21., 22. in 23. t. m. italijanski barvni (cinemascope) film VČERAJ, DANES, JUTRI;

23. t. m. ob 10. in 15. uri sovjetski barvni film ČLOVEK DVOŽIVKA.

KINO GORIŠNICA

predvaja 16. januarja t. l. nemški barvni (vistavision) film NE POSILJAJ ŽENE V ITALIJO.

KINO ORMOŽ

predvaja 15. in 16. januarja letos ameriški barvni film GULIVERJEVA POTOVANJA; 19. t. m. angleški barvni film UPORNIK.

V ponedeljek, 17. t. m., bo imela esperantska sekcija letni občni zbor, ki bo ob 18. uri v sejni dvorani občine.

Redne kakor podporne člane in prijatelje ESPERANTA ter tečajnike prijazno vabimo k udeležbi.

LUNINE SPREMEMBE IN VREMENSKA NAPOVED

za čas od nedelje, 16., do nedelje, 23. januarja 1966

Zadnji krajec bo v petek, 14. januarja, ob 21. uri.

Napoved vremena: po času luninih sprememb bo nastopilo lepo in mrzlo vreme. Ker pa so snežne padavine, ki so bile predvidene v prvi polovici januarja, izostale, je možno, da bodo snežne padavine nastopile v naslednjem tednu.

Alojz Cestnik

Zavod za folklorne prireditve v Ptuj

RAZPISUJE LICITACIJO

za postavitev prireditvenega odra na športnem stadionu v Ptuj, na katerem bodo ob kurentovanju 1966 nastopile etnografske pustne skupine. Osnovni leseni oder naj bi bil visok 25 do 30 cm, njegova površina pa naj bi merila 12x12 m. Nanj naj bi bil postavljen manjši oder s površino 8x8 m (zanj bi uporabili 12 razpoložljivih železnih konstrukcijskih osnov). Podrobne informacije dobijo zainteresirani pri v. d. direktorju zavoda Dragu Haslu v študijski knjižnici, Muzejski trg 1, pismene ponudbe naj pošljejo prav tja do 23. januarja 1966.

Razpisna komisija za imenovanje upravnika pri
LJUDSKI IN ŠTUDIJSKI KNJIŽNICI PTUJ

razpisuje

na podlagi 112. člena temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah in statuta zavoda delovno mesto

upravnika

Pogoji:

- visoka izobrazba s strokovnim izpitom in najmanj 3 leta prakse v knjižničarski stroki ali višja izobrazba s strokovnim izpitom in najmanj 5 let prakse v knjižničarski stroki.
- da kandidat ni bil obsojen zaradi kaznivih dejanj v smislu 43. člena TZ o zavodih.

Prednost imajo kandidati z visoko izobrazbo. Osebn dohodki se določajo po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov zavoda.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokumenti o izpolnjevanju gornjih pogojev v zaprti ovojnici razpisni komisiji zavoda najkasneje v 30 dneh po objavi.

nagradi v pekarni pri Sejmšču, Ptuj, Stanku Jerenku.

BAZNO

OPOZARJAM Marico Belca iz Žuče vasi in vse, ki bodo

razširjali neresnične govornice, da bom proti njim sodno postopal. Franc Beranič, Apače št. 76.

GARAŽA ZA FIČKA v Trubarjevem naselju dam v najem (vrtna vila). Naslov v upravi.

Objave in oglasi

Razpisna komisija za imenovanje ravnatelja
Solskega centra za lesno predelovalno in kovinsko stroko
Ptuj objavlja

RAZPIS

po 112. čl. temeljnega zakona o volitvah organov upravljanja za ravnatelja zavoda in v skladu 104. čl. statuta pod sledečimi pogoji:

- Kandidat mora imeti predpisano šolsko izobrazbo: VPS in najmanj 5 let prakse na vodilnem mestu, ali učiteljsko izobrazbo z najmanj 10 let prakse na vodilnem mestu.
- Biti mora moralno in družbeno neoporečen.

Prošnje pošljite do 15. februarja 1966 razpisni komisiji zavoda.

Razpisna komisija

pri Gostinskem podjetju »BREG«, Ptuj

razpisuje na podlagi predpisov prosto delovno mesto

upravnika

Kandidat za razpisano delovno mesto mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da je visoko kvalificiran gostinski delavec z 10-letno prakso na vodilnem mestu v stroki;
- da je kvalificiran gostinski delavec s 15-letno prakso v stroki, od tega vsaj 10 let na vodilnem delovnem mestu.

Ponudbe z dokazili o izpolnjenih pogojih naj se pošljejo v 10 dneh po objavi v časopisu na naslov: Gostinsko podjetje »Breg«, Ptuj, Zadrugi trg — Razpisna komisija.

Razpisna komisija za imenovanje ravnatelja pri
osnovni šoli »Tone Znidarič« v Ptuj

razpisuje delovno mesto

ravnatelja

Kandidati morajo razen splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- visoka ali višja strokovna izobrazba in 10 let prakse;
- srednja strokovna izobrazba in 12 let prakse.

Kandidati morajo k prijavi priložiti dokaze, da izpolnjujejo predpisane pogoje, in kratek življenjepis.

Ponudbe naj pošljejo do vključno 14. februarja 1966. leta v zaprti ovojnici na naslov: Osnovna šola »Tone Znidarič« (za razpisno komisijo za imenovanje ravnatelja) — PTUJ.

KMETIJSKI KOMBINAT, OBRAT TEHNOSERVIS, PTUJ
razglašja prosta delovna mesta:

1 kovinostrugarja,
1 kovinorezkarja,
1 avtoelektrikarja

Pogoj: dve leti prakse. — Prošnje vložite pri podjetju.

Razpisna komisija
OSNOVNE ŠOLE »FRANCA BELŠAKA«, GORIŠNICA,
razpisuje delovno mesto

RAVNATELJA

Pogoj: učitelj ali predmetni učitelj z najmanj deset let prakse.

Stanovanja ni.

Plača po pravilniku.

Prošnjo z dokumentacijo je treba poslati gornji komisiji.

Tovarna kovinskih izdelkov in izdelkov iz plastičnih mas »Jože Kerenčič« Ormož obvešča občane, da ne bo v prihodnje sprejemala nobenih prošenj za zaposlovanje delavcev, ker bo po potrebi sprejemala novo delovno silo samo prek Zavoda za zaposlovanje delavcev Ptuj, izpostava Ormož, ter se naj nezaposleni delavci obračajo na njo.

Vse do sedaj sprejete prošnje bodo posredovane omenjenemu zavodu v Ormožu.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše nepozabne drage mame in sestre, tete in stare mame

ANICE KUKOVEC, roj. Gregorec

iz Ptuja, Jadranska ulica 3

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, za vso pomoč, za cvetje in vence ter za spremstvo na njeni zadnji poti na ptujsko mestno pokopališče.

Posebno se zahvaljujemo zdravnikom in osebju ptujske bolnišnice za vso humano pomoč in tolažbo v dnevi njene bolezni.

Zalujoča sinova Jože in Edi, sestrji Zora in Jožica ter ostalo sorodstvo